

สารบัญ

	หน้า		หน้า
ข้อความนำจากพระไตรปิฎก	๑	๖. มหาลิสสูตร	๑๑๙
เล่มที่ ๙ ชื่อที่มกกาย สิลขันธวัคค์	๙๙	(ว่าด้วยเจ้าลิจฉวีช่อมहालि)	
๑. พรหมชาลสูตร	๑๐๑	เรื่องตาทิพย์ หูทิพย์	
(ว่าด้วยชายอันประเสริฐ)		ธรรมที่สูงกว่า	
ศีลอย่างเล็กน้อย (จุฬศีล)		คือการทำกิเลสอาสวะให้สิ้นไป	
ศีลอย่างกลาง (มัชฌิมศีล)		๗. ชาลยสูตร	๑๒๐
ศีลอย่างใหญ่ (มหาศีล)		(ว่าด้วยชาลยปริพพาชก)	
ทิวฎี ๖๒ ประการ		ตรัสเรื่องชีวะกับสรีระ	
ความเห็นปรารภเบื้องต้น ๑๘		๘. มหาสีหนาทสูตร	๑๒๐
ความเห็นปรารภเบื้องปลาย ๔๔		(ว่าด้วยการบันลือสีหนาท)	
๒. สามัญญผลสูตร	๑๐๖	สมณะย่อมเจริญทำให้แจ้งศีล สมานิ ปัญญา	
(ว่าด้วยผลของความเป็นสมณะ)		การเจริญเมตตาทำให้แจ้งเจโตวิมุตติ	
กุลบุตรเลื่อมใสแล้วควรปฏิบัติอย่างนี้		ปัญญาวิมุตติ	
วิชา ๘ ประการ		ยากยิ่งกว่าการบำเพ็ญตบะทุกชนิด	
๓. อัมพัสสูสูตร	๑๐๘	๙. โปฏฐปาตสูตร	๑๒๒
(ว่าด้วยการโต้ตอบกับอัมพัสสูมาณพ)		(ว่าด้วยโปฏฐปาตปริพพาชก)	
กล่าวถึงประวัติศาสตร์แห่งศากยวงศ์		เรื่องอตตะ ลัญญา	
การลงโทษด้วยการโกนศีรษะไล่น		กุลบุตรออกบวชแล้วบำเพ็ญสมาธิ	
ผู้ใดสมบูรณ์ด้วยวิชาจรณะ		ได้ฌาน ๑, ๒, ๓, ๔	
ผู้นั้นประเสริฐสุดในเทวดาและมนุษย์		อรุปรมาณ ๑, ๒, ๓ แสดงสัญญาอันหนึ่งดับไป	
๔. โสณทัณตสูตร	๑๑๓	สัญญาอันหนึ่งเกิดขึ้นแทน	
(ว่าด้วยพราหมณ์ชื่อโสณทัณฑะ)		ข้อซักถามเพิ่มเติมเรื่องอตตะ ลัญญา	
คุณลักษณะของพราหมณ์ ๕ ประการ		พระพุทธรเจ้าไม่พยากรณ์สัตว์ตายแล้วเกิด	
ศีลกับปัญญา ที่ได้มีศีล ที่นั่นมีปัญญา		หรือไม่เกิด	
ความเห็นการแทรกแซงความเชื่อถือ		โลกเที่ยงหรือไม่เที่ยงตามทิวฎี ๑๐	
ของพราหมณ์		ทรงชี้แจงเรื่องแสดงธรรมแก่เดียว หลายแง่	
๕. กุฏทัณฑสูตร	๑๑๖	ทรงแสดงธรรมแก่เดียวคือทุกข	
(ว่าด้วยพราหมณ์พันเขย)		เหตุให้เกิดทุกข ความดับทุกข	
การบูชายัญโดยวิธีสังคสมสเคราะห์		ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข	
การปกครองให้ได้ผลดีทางเศรษฐกิจ		อตตะหายาบ อตตะภาพในรูปภพ	
ลัดโจรผู้ร้าย		อรุปรภพ ถ้อยคำเรื่องอตตะ	
สิ่งทีริเริ่มน้อยกว่า แต่มีผลมากกว่า		ตถาคตก็พูดด้วยแต่ไม่ยึดถือ	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๑๐. สุกสูตฺร (ว่าด้วยสุกสูตฺร โทเทยยบุตร) พระอนานทอธิบายศีล สมานิ ปัญญา	๑๒๗	พระกกุสันธะ พระโกนาคมณะ พระกัสสปะ พระองค์เอง (พระโคตมะ) ธรรมดาของพระโพธิสัตว์	
๑๑. เกวัญสูตฺร (ทรงแสดงธรรมเรื่องปาฏิหาริย์ ๓ แก่บุตรคฤหบดีชื่อเกวัญ) อนุสาสนีปาฏิหาริย์ ธาตุ ๔ จะดับโดยไม่เหลือในที่ไหน	๑๒๘	วิปัสสิกุมารประสูติจนถึงเสด็จออกผนวช พระวิปัสสิตรัสรู้และแสดงธรรม	
๑๒. โลหิจจสูตฺร (ว่าด้วยโลหิจจพราหมณ์) ทรงแก้ความเห็นผิด ที่ว่าการบอกรรมแก่ คนอื่นจัดเป็นความโลก ศาสดา ๓ ประเภท ศาสดาที่ไม่ควรติ	๑๒๙	๒. มหานิทานสูตฺร (ว่าด้วยต้นเหตุใหญ่) ปฏิจจสมุปปาท อะไรเป็นปัจจัยแห่งอะไร การบัญญัติและไม่บัญญัติอดีต ความคิดเห็นเรื่องเวทนาเกี่ยวกับอดีต พระอรหันต์ไม่ติดอยู่ในสมมติบัญญัติ ที่ตั้งแห่งวิญญาน ๗ อย่าง อายุตนะ ๒ พวกมิวิญญานไม่ปรากฏกับ ปรากฏแต่ไม่ชัด ผู้หลุดพ้นด้วยปัญญา วิโมกข์ (ความหลุดพ้น) ๘ สรุปเกี่ยวกับวิโมกข์ ๘	๑๔๐
๑๓. เตวิชชสูตฺร (ว่าด้วยไตรเวท) คำสนทนาของมาณพ ๒ คน ข้อตรัสชักถาม ทางนำไปสู่ความเป็น ผู้ร่วมกับพระพรหมนั้น เหมือนคนตาบอดจูงคนตาบอด อุปมา ๕ ข้อ คุณสมบัติของพระพรหมกับพราหมณ์ มาณพถามถึงทางไปสู่พระพรหม มีศีล ละนิวรณ์ ๕ แผ่เมตตาจิตไป ๔ ทิศ ปฏิบัติอย่างนี้ชื่อว่าเข้ากันได้กับพระพรหม	๑๓๑	๓. มหาปรินิพพานสูตฺร (ว่าด้วยมหาปรินิพพานของพระพุทธเจ้า) วัชชือปริหานิยธรรม (ธรรมอันเป็นที่ตั้ง แห่งความไม่เสื่อมของชาววัชชี ๗ ประการ) เสด็จสวนมะม่วงหนุ่มและเมืองนาพันทา เสด็จปาฏลิกาม (แสดงความวิบัติจากศีล) เสด็จโกฏิกามและนาทิกาม (แสดงอริยสัจจ์, ไตรสิกขา) เสด็จป่ามะม่วงของนางอัมพาลี (แสดงสติปัญญา ๔) เสด็จจำพรรษา ณ เวฬุคาม (ทรงประจวร ตรัสเตือนให้ฟังตน, ฟังธรรม และสอนสติปัญญา ๔)	๑๔๕
เล่มที่ ๑๐ ชื่อทินนิกาย มหาวัคค์	๑๓๕		
๑. มหาปทานสูตฺร (ว่าด้วยข้ออ้างใหญ่) ประวัติพระพุทธเจ้า ๗ พระองค์ พระวิปัสสิ พระสิขี พระเวสสกุ	๑๓๖		

สารบัญ (ต่อ)

หน้า	หน้า
ทรงปลงอายุสังขาร มารอาหารนาให้นิพพาน เสด็จปามหาวันประชุมภิกษุสงฆ์ (แสดงอภิญาเทสิตรธรรม- โพธิปักขยธรรม)	มีความเสื่อมไปเป็นธรรมดา จยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อม (สมบูรณ์) เกิด ลีลาในการปรินิพพาน (นิพพานในระหว่าง แห่งรูปฌานและอรุฌาน)
๓๗ ประการ เสด็จภัณฑทานและที่อื่น ๆ (แสดงอริยธรรม ๔ ประการ และแสดงศีล สมาธิ ปัญญา)	การถวายพระเพลิง (เหตุที่พระมหากัสสป ได้ปรารภเสนอให้สงฆ์ทำสังคายนา)
เสด็จหัตถิกาม อัมพคาม ชัมพูคาม และโกคนคร เสด็จกรุงปาวา ฉันทอาหารของนายจุนทะ	๔. มหาสุทสนสูตร ๑๕๓ (ว่าด้วยพระเจ้ามหาสุทสนะจักรพรรดิ) รัตนะ ๗ ประการ การบำเพ็ญฌานและพรหมวิหาร ตรัสสรุปเป็นคำสอน
ทรงประจวบลงพระโลหิต ระหว่างที่เสด็จสู่กรุงกุสินารา อาหารที่ถวายก่อนตรัสรู้และก่อน ปรินิพพานมีผลมาก	๕. ชนวลสูตร ๑๕๕ (ว่าด้วยยักษ์ชื่อชนวลกะ) ภาษิตของสนังกุมารพรหม
สถานที่ควรสังเวช ๔ แห่ง วิธีปฏิบัติในสตรีและพระพุทธรูป ผู้ควรแก่สตูป	๖. มหาโควินสูตร ๑๕๗ (ว่าด้วยมหาโควินทพราหมณ์) ท้าวสักกะพรรณนาพุทธคุณ ๘ ประการ แคว้น ๗ แคว้นพร้อมทั้งราชธานี
ตรัสสรรเสริญพระอานนท์ ตรัสปลอบว่าเป็นธรรมดาที่จะต้อง พลัดพรากของรักของชอบใจ	๗. มหาสมยสูตร ๑๕๙ (ว่าด้วยการประชุมใหญ่) เทพชั้นสุทธาวาสและเทวดาทุกชั้น เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า
ตรัสเรื่องกรุงกุสินารา (เมืองที่พระพุทธเจ้าปรินิพพาน) โปรดสุภัททปริพาชก (พระลาวกองค์สุดท้าย)	๘. ลักกปัญสูตร ๑๕๙ (ว่าด้วยปัญหาของท้าวสักกะ) ท้าวสักกะ (พระอินทร์) กับปัญจสิขะ บุตรคนธรรพ์ เข้าเฝ้ากราบทูลถามปัญหา ๑๐ ข้อ
พระดำรัสตรัสสั่ง พระธรรมวินัยจักเป็น พระศาสดาของท่านทั้งหลาย ทรงเปิดโอกาสให้ซักถาม ปัจฉิมโอวาท สังขารทั้งหลาย	๙. มหาสติปัญฐานสูตร ๑๖๒ (ว่าด้วยการตั้งสติอย่างใหญ่)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
การพิจารณาแยกแยะออกเป็น ๖ ส่วน		ความผิดพลาดในพระราชพงศาวดารที่ ๘	
การพิจารณาเวทนา (ความรู้สึกอารมณ์)		อายุลด อธรรมเพิ่ม	
๙ อย่าง		เหลืออายุ ๑๐ ปี เกิดมีคัลญญี	
การพิจารณาจิต ๑๖ อย่าง		กลับเจริญขึ้นอีก	
การพิจารณากรรมแยกออกเป็น ๕ ส่วน		พระเจ้าจักรพรรดิอีกพระองค์หนึ่ง	
อานิสงส์สติปัญญา		พระเจ้าสังขะ	
๑๐. ปายาลิราชัญญสูตร	๑๖๔	พระเมตไตรยพุทธเจ้า	
(ว่าด้วยพระเจ้าปายาลิ)		๔. อัคคัญญสูตร	๑๘๔
ข้อโต้ตอบเรื่องโลกอื่นมีหรือไม่ ๙ ข้อ		(ว่าด้วยสิ่งที่เลิศหรือที่เป็นต้นเดิม)	
ข้ออุปมาเพื่อให้สะดวกเห็นผิด ๔ ข้อ		บุตรตถาคต	
เล่มที่ ๑๑ ชื่อที่มณีกาย ปาฎิกวรรค	๑๗๐	แสดงความเป็นมาของโลก	
๑. ปาฎิกสูตร	๑๗๒	อาหารชั้นแรก	
(ว่าด้วยชื่อเสียงบุตรแห่งปาฎิกะ ช่างทำถาด)		เพศหญิงเพศชาย	
การแสดงฤทธิ์ไม่ทำให้ลื่นทุกขได้		การละสมอาหาร	
เรื่องชื่อเสียงชื่อโกรกขัตติยะ		อกุศลกรรมเกิดขึ้น กษัตริย์เกิดขึ้น	
เรื่องชื่อเสียงชื่อกพารมัทธกะ		เกิดพราหมณ์ แพศย์ ศูทร	
เรื่องชื่อเสียงชื่อกปาฎิกบุตร		สมณมณฑล	
เรื่องของสิ่งที่เลิศหรือเป็นต้นเดิม		การได้รับผลเสมอกัน	
(อัคคัญญะ)		๕. ลัมปสาทนียสูตร	๑๘๙
๒. อุทุมพริกสูตร	๑๗๕	(ว่าด้วยคุณธรรมที่น่าเลื่อมใสของพระพุทธเจ้า)	
(ว่าด้วยเหตุการณ์ในปริพพาชการาม		พระสารีบุตรแสดงความแน่ใจ	
ซึ่งนางอุทุมพริกาสร้างถวาย)		พระสารีบุตรแสดงข้อน่าเลื่อมใส ๑๕ ข้อ	
สันธานคฤหบดี นิโครธปริพพาชก		คำของพระอุทายี	
ข้อเศร้ายมอชในการบำเพ็ญตบะ		๖. ปาสาทิกสูตร	๑๙๑
๒๑ ประการ		(ว่าด้วยพระธรรมเทศนาที่น่าเลื่อมใส)	
วิธีบำเพ็ญตบะที่เป็นยอด		ศาสดา หลักธรรม สาวก	
๓. จักกวัตติสูตร	๑๗๙	พหุภรรยปฏิบัติหรือไม่	
(ว่าด้วยพระเจ้าจักรพรรดิ)		ตรัสแนะนำให้จัดระเบียบหรือสังคายนา	
วัตรของพระเจ้าจักรพรรดิ		พระธรรม	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ดรัสณะลักษณะสอบสวณพระธรรม		๒. ลัฟพาสวล้งวรสุตร	๒๐๖
อาสวะปัจจุบั้นกับบอภาคต		(ว่าด้วยการสำรวมระวังอาสวะทุกชนิด)	
ดรัสณะข้อโต้ตอบกับเจ้าลัทธิอื่น		๓. อัมมทายาทสุตร	๒๐๖
ไม่ทรงอนุมัติปฏิฐิติต่าง ๆ เพราะเหตุไร		(ว่าด้วยผู้รับมรดกธรรม)	
๓. ลักขณสุตร	๑๙๖	พระพุททภษิตและภษิตพระสารีบุตร	
(ว่าด้วยมหาปุริสลักขณะ ๓๒ ประการ)		๔. ภยภเวรวสุตร	๒๐๗
ปุริสลักขณะแต่ละข้อพร้อมด้วยเหตุผล		(ว่าด้วยความกลัวและสิ่งที่น่ากลัว)	
ที่ให้เกิดลักษณะนั้น ๆ (ตัวอย่าง)		ความคิด ๑๖ ข้อ	
๔. ลิงคาลกสุตร	๑๙๗	การเผชิญความกลัว	
(ว่าด้วยลิงคาลกมาณพ)		บางพวกหลงวันหลงคืน	
ธรรมะของผู้ครองเรือน, กรรมกิเลส ๔		ทรงแสดงข้อปฏิบัติของพระองค์	
ไม่ทำความชั่วโดยฐานะ ๔, อบายมุข ๖		๕. อนนังคนสุตร	๒๐๘
มิตรเทียม ๔ ประเภท, มิตรแท้ ๔ ประเภท		(ว่าด้วยบุคคลผู้ไม่มีกิเลส)	
ทิศ ๖ คือบุคคล ๖ ประเภท		บุคคล ๔ ประเภท	
๕. อาฏานาฎิยสุตร	๑๙๙	คำถามคำตอบของพระโมคคัลลานะกับ	
(ว่าด้วยการรักษาในอาฏานาฏานคร)		พระสารีบุตร	
ท้าวจาดุมหาราชกราบทูลการรักษา		๖. อากังเขยยสุตร	๒๑๐
ปริตรสำหรับคุ้มครอง		(ว่าด้วยความหวังของภิกษุ)	
ป้องกันภัยแก่บริษัท ๔		๗. วัตถูปมสุตร	๒๑๐
๑๐. ลังคีตีสูตร	๒๐๐	(ว่าด้วยอุปมาด้วยผ้าที่ย้อมสี)	
(ว่าด้วยการร้อยกรองหรือสังคายนาคำสอน)		อุปกิเลส ๑๖ ประการ	
ตัวอย่างสังคายนาธรรมหมวด ๑-หมวด ๑๐		๘. ลัลเลขสุตร	๒๑๑
๑๑. ทสุตตรสุตร	๒๐๒	(ว่าด้วยการขัดเกลากิเลส)	
(ว่าด้วยหมวดธรรมอันยิ่งขึ้นไปจนถึงสิบ)		อิตตวาทะ, โลกวาทะ	
ธรรมหมวด ๑-หมวด ๑๐		เพียงคิดในความดียังมีอุปการะมาก	
เล่มที่ ๑๒ ชื่อมัชฌิมนิกาย มูลปัลลณาสกั	๒๐๔	คนจมในหล่มอุ้มคนจมด้วยกันไม่ได้	
๑. มูลปริยายสุตร	๒๐๕	๙. ลัมมาทิกฐิสูตร	๒๑๒
(ว่าด้วยเรื่องราวอันเป็นมูลแห่งธรรมทั้งปวง)		(ว่าด้วยความเห็นชอบ)	
ปุถุชน ๑ นัย พระเสขะ ๑ นัย		พระสารีบุตรแสดงความเห็นชอบ ๑๕ ข้อ	
พระชีณาสพ ๔ นัย พระคาสดา ๒ นัย			

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๑๐. สติปัญญาสูตร (ว่าด้วยการตั้งสติ ๔ ประการ)	๒๑๓	๑๗. วนปัตถสูตร (ว่าด้วยการอยู่ป่าของภิกษุ) ภิกษุผู้อยู่ป่า ๔ ประเภท	๒๒๒
๑๑. จุฬสีหนาทสูตร (ว่าด้วยการบันลือสีหนาท สูตรเล็ก) พระพุทธภาษิต ๕ ข้อ	๒๑๓	๑๘. มรุษบัณฑิตสูตร (ว่าด้วยธรรมะที่น่าพอใจเหมือนขนมหวาน) ทรงมีวาตะอย่างไร คำอธิบายของพระมหากัจจนะ ๘ ข้อ	๒๒๒
๑๒. มหาสีหนาทสูตร (ว่าด้วยการบันลือสีหนาท สูตรใหญ่) กำลังของพระตถาคต ๑๐ ประการ ความแก่ล้า ๔ (เวสารัชชะ) บริษัท ๘ กำเนิด ๔ คติ ๕ การประพาศิพรหมจรรย์มีองค์ ๔ การทรมานพระองค์อย่างอื่นอีก ทรงทดลองความบริสุทธิ์เพราะเหตุต่าง ๆ ความบริสุทธิ์มิได้ด้วยอาหาร คนหนุ่มจึงมีปัญญาจริงหรือ	๒๑๔	๑๙. เทวธาวิตักกสูตร (ว่าด้วยความตริกสองทาง) ความคิดฝ่ายชั่ว ฝ่ายดี	๒๒๔
๑๓. มหาทุกขัขันธสูตร (ว่าด้วยกองทุกข์ สูตรใหญ่) เรื่องต่าง ๆ ของกาม	๒๑๔	๒๐. วิตักกัลลัญฐานสูตร (ว่าด้วยที่ตั้งของความตริกหรือความคิด) การใส่ใจนิमित ๕ ประการ	๒๒๕
๑๔. จุฬทุกขัขันธสูตร (ว่าด้วยกองทุกข์ สูตรเล็ก)	๒๒๐	๒๑. กกจูปมสูตร (สูตรเปรียบด้วยเลื่อย) ทางแห่งถ้อยคำ ๕ ประเภท โอวาทเปรียบเทียบกับเลื่อย	๒๒๖
๑๕. อนุมานสูตร (ว่าด้วยการอนุมาน) ภาษิตพระมหาโมคคัลลานะ	๒๒๐	๒๒. อลคัทพุมสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยงูพิษ) ผู้เรียนธรรมที่ไม่ดี ธรรมอุปมาด้วยแพ	๒๒๗
๑๖. เจโตขีลสูตร (ว่าด้วยกิเลสที่เปรียบเหมือนตอของจิต) ตอของจิต ๕ เครื่องผูกมัดจิต ๕	๒๒๑	๒๓. วัมมิกสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยจอมปลวก)	๒๒๙
		๒๔. รถวินิตสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยรถ ๗ ผลัด)	๒๒๙
		๒๕. นิวาปสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยเหยื่อหรืออาหารสัตว์)	๒๒๙
		๒๖. ปาสราลิสสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยบ่วงดักสัตว์) การแสวงหาพระนิพพาน	๒๓๐

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๒๗. จุฬหัตถิปโทปมสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยรอยเท้าช้าง สูตรเล็ก) รอยตถาคต-รอยเท้าช้าง	๒๓๑	๓๖. มหาลัจจกสูตร (ว่าด้วยลัจจกนิครนถ์ สูตรใหญ่) เมื่อได้รับทุกขเวทนาเป็นโรคาหาแข็ง หัวใจแตก อาเจียนเป็นโลหิต จิตฟุ้งซ่าน เป็นบ้า อบรมกายอบรมจิตอย่างไร พุทธประวัติเมื่อออกผนวช อบรมกาย (วิปัสสนา) อบรมจิต (สมณะ) การทรมานพระกาย ทรงตรัสรู้ แสดงธรรม	๒๓๙
๒๘. มหาหัตถิปโทปมสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยรอยเท้าช้าง สูตรใหญ่)	๒๓๓	๓๗. จุฬัตถมหาหลังขยสูตร (ว่าด้วยความลึ้นไปแห่งตัณหา สูตรเล็ก) ตรัสตอบท้าวลักกะ เรื่องความหลุดพ้นเพราะลึ้นตัณหา มหาโมคคัลลานะเอาหัวแม่เท้า เขี่ยปราสาทเวชยันต์ในชั้นดาวดึงส์	๒๔๒
๒๙. มหาสาโรปมสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยแก่นไม้ สูตรใหญ่) แก่นพระพุทธรศาสนา	๒๓๓	๓๘. มหาตัณหาหลังขยสูตร (ว่าด้วยความลึ้นไปแห่งตัณหา สูตรใหญ่) วิญญานเกิดเพราะอาศัยอะไร เรื่องภูตตะ อาหาร ๔ การตั้งครรรภ์ (เพราะประชุมเหตุ ๓ อย่าง)	๒๔๓
๓๐. จุฬสาโรปมสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยแก่นไม้ สูตรเล็ก)	๒๓๔	๓๙. มหาอัสสปุสูตร (ว่าด้วยคำสอนในนิคมชื่ออัสสปุระ สูตรใหญ่) คำสอนสมณะ ๑๐ ข้อ	๒๔๕
๓๑. จุฬโคลิ่งคสาสูตร (ว่าด้วยป่าไม้สาละชื่อโคลิ่งคะ สูตรเล็ก) การกราบทูลของพระอนรุฑเป็นต้นต่อ พระพุทเจ้า	๒๓๔	๔๐. จุฬอัสสปุสูตร (ว่าด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในนิคมชื่ออัสสปุระ สูตรเล็ก) มลทินของสมณะ ๑๒ อย่าง	๒๔๖
๓๒. มหาโคลิ่งคสาสูตร (ว่าด้วยป่าไม้สาละชื่อโคลิ่งคะ สูตรใหญ่) ปางามสำหรับภิกษุเช่นไร ผู้ยังไม่บรรลุละอะไรเลยก็สำคัญอยู่มาก	๒๓๕	๔๑. สาลยยกสูตร (ว่าด้วยพราหมณ์คฤหบดีชาวบ้านสาละ) เทวโลก พรหมโลก	๒๔๗
๓๓. มหาโคปาลสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยคนเลี้ยงโค สูตรใหญ่) คุณสมบัติ ๑๑ ข้อของคนเลี้ยงโค	๒๓๖		
๓๔. จุฬโคปาลสูตร (ข้อเปรียบเทียบด้วยคนเลี้ยงโค สูตรเล็ก) การนำโคข้ามน้ำ	๒๓๖		
๓๕. จุฬลัจจกสูตร (ว่าด้วยลัจจกนิครนถ์ สูตรเล็ก) การโต้ตอบระหว่างลัจจกนิครนถ์ กับพระพุทเจ้า	๒๓๗		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๔๒. เวิร์ณชกสูตร (ว่าด้วยพราหมณ์คฤหบดีชาวเมืองเวรัญชา)	๒๔๙	๕๐. มารตัชชนียสูตร (ว่าด้วยมารถูกคุกคาม) มารเข้าไปในท้องของพระมหาโมคคัลลานะ	๒๖๒
๔๓. มหาเวทลลสูตร (ว่าด้วยเวทลลคือการโต้ตอบ ด้วยใช้ความรู้ สูตรใหญ่) คำถามคำตอบ ๑๗ ข้อ วิญญานรู้แจ้งสุข ทุกข์ ไม่ทุกข์ไม่สุข	๒๔๙	เล่มที่ ๑๓ ชื่อมัชฌิมนิกาย	๒๖๓
๔๔. จุฬเวทลลสูตร (ว่าด้วยเวทลลคือการโต้ตอบ ด้วยใช้ความรู้ สูตรเล็ก) คำถามคำตอบ ๗ ข้อ	๒๕๒	มัชฌิมปิ่นณาสก เป็นสูตรต้นตปิฎก	
๔๕. จุฬธัมมสมาทานสูตร (ว่าด้วยการสมาทานธรรมะ สูตรเล็ก) การสมาทานธรรมะ ๔ ข้อ	๒๕๕	๑. กัณฑกสูตร (ว่าด้วยกัณฑกปริพาชก) ช้างกับคน (คฤหัสถ์เจริญสติปัฏฐาน ๔) บุคคล ๔ ประเภท	๒๖๓
๔๖. มหาธัมมสมาทานสูตร (ว่าด้วยการสมาทานธรรมะ สูตรใหญ่) การสมาทานธรรมะ ๔ ข้อ	๒๕๖	๒. อัฏฐกนาครสูตร (ว่าด้วยคฤหบดีชาวเมืองอัฏฐกะ) ปากชุมทรัพย์ ๑๑ แห่ง	๒๖๕
๔๗. วิมังกสูตร (ว่าด้วยภิกษุผู้พิจารณาสอบสวน) ทรงสอนสาวกให้สอบสวน พิจารณาในพระตถาคต	๒๕๗	๓. เสขปฏิปทาสูตร (ว่าด้วยข้อปฏิบัติของพระเสขะ) พระอานนทชี้แจงแก่มหานามสากยะ	๒๖๖
๔๘. โกถัมพิตยสูตร (ว่าด้วยภิกษุชาวกรุงโกถัมพี) ตรัสสอนภิกษุที่ทะเลาะวิวาทกัน ญาณทั้งเจ็ด เพื่อให้แจ้งโสดาปัตติผล	๒๕๙	๔. โปตลิตยสูตร (ว่าด้วยโปตลิตยคฤหบดี) ธรรมะ ๘ ประการเพื่อตัดขาดโหวหาร ในอริยวินัย อุปมากรม ๗ อย่าง	๒๖๗
๔๙. พรหมนิมิตตนิกสูตร (ว่าด้วยการเชื่อเชิญของพรหม) ตรัสตอบกับมารที่เข้าถึงพรหมปาริสีชชะ	๒๖๐	๕. ชิวกสูตร (ว่าด้วยหมอชิวก) เนื้อสัตว์ที่ควรบริโภคโดยฐานะ ๓ ผู้ฆ่าสัตว์เพื่อทำบุญมีบาป ๕ อย่าง	๒๖๘
		๖. อุปาลิวาตสูตร (ว่าด้วยอุบาลีคฤหบดี) ตรัสโต้ตอบกับอุบาลีคฤหบดี อุบาลีคฤหบดีได้ดวงตาเห็นธรรม (อนุพุทธิกถา) อุบาลีคฤหบดีไม่ให้นครนถ์เข้าบ้าน	๒๖๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๗. กุกกุโรวาทสูตร (ว่าด้วยโอวาทแก่ผู้ทำตัวตั้งสุนัข) ทำแบบโคกับทำแบบสุนัข ตายไปก็จะเกิดเป็นโคและสุนัข	๒๗๒	คนถูกยิงด้วยลูกศรอาบยาพิษไม่ยอม ให้รักษาจนกว่าจะรู้ว่าผู้ยิงเป็นใคร คงจะตายเปล่า	
๘. อภยราชกุมารสูตร (ว่าด้วยอภยราชกุมาร) พระตถาคตตรัสอย่างไร วาทใจไม่จริง ไม่แท้ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ไม่เป็นที่รัก ไม่เป็นที่พอใจของคนอื่น ตถาคตไม่กล่าววาทนั้น	๒๗๓	๑๔. มหามาลุงกโยวาทสูตร (ว่าด้วยประธานโอวาท แก่พระมาลุงกยะ สูตรใหญ่) ทรงแสดงสัญญาเงื่อนไข ๕ พร้อมทั้งวิธีละ	๒๘๐
๙. พหุเวทนิยสูตร (ว่าด้วยเวทนามากอย่าง) ทรงแสดงเวทนา ๒ ถึงเวทนา ๑๐๘	๒๗๕	๑๕. ภัททาลิสสูตร (ว่าด้วยพระภัททาลิ) เรื่องของภิกษุที่ชั่วและดี	๒๘๒
๑๐. อปัณณกสูตร (ว่าด้วยธรรมะที่ไม่ผิด) ธรรมะที่ไม่ผิด ๕ ข้อ บุคคล ๔ ประเภท	๒๗๕	๑๖. ลทุกโกปมสูตร (แสดงข้อเปรียบเทียบด้วยนางนกไล่) ฉันอาหารในเวลาวิกาล กลางวัน และกลางคืน	๒๘๓
๑๑. จุฬราหูโลวาทสูตร (ว่าด้วยการประธานโอวาท แก่พระราหูล สูตรเล็ก) ตรัสสอนพระราหูล ๓ ข้อ	๒๗๘	๑๗. จาตุมสูตร (ว่าด้วยเหตุการณ์ในตำบลบ้านชื่อจตุมา) พระสารีบุตรกับพระมหาโมคคัลลานะ คิดอย่างไร ภัย ๔ ประการในการลงน้ำ ให้บทเรียนแก่ภิกษุผู้เสี่ยงอ้ออึง	๒๘๔
๑๒. มหาราหูโลวาทสูตร (ว่าด้วยประธานโอวาท แก่พระราหูล สูตรใหญ่) พรหมวิหาร ๔ กับสิ่งทีละได้	๒๗๘	๑๘. นพกปานสูตร (ว่าด้วยเหตุการณ์ในหมู่บ้านชื่อนพกปานะ) ทำอย่างไรก็เลสจึงจะไม่ครอบงำ มีประโยชน์อะไรในการพยากรณ์คติ ของผู้ตายไปแล้ว	๒๘๕
๑๓. จุฬมาลุงกโยวาทสูตร (ว่าด้วยประธานโอวาท แก่พระมาลุงกยะ สูตรเล็ก)	๒๗๙	๑๙. โคลิสสานิสสูตร (ว่าด้วยภิกษุชื่อโคลิสสานิ) ข้อปฏิบัติ ๑๗ ข้อของภิกษุผู้อยู่ป่า	๒๘๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๒๐. กิฏาคิริสูตร (ว่าด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในนิคมชื่อกิฏาคิริ) พระอรียบุคคล ๗ ประเภท	๒๘๗	๒๗. มหาสกุทายีสสูตร (ว่าด้วยสกุทายิปริพพชก สูตรใหญ่) ใครจะมีสาวกเคารพนับถือว่ากัน คุณสมบัติ ๕ อย่างของพระพุทธเจ้า คุณสมบัติตามพระพุทธภาษิต	๒๙๘
๒๑. จุฬวัจฉโคตตสูตร (ว่าด้วยวัจฉโคตตปริพพชก สูตรเล็ก) วิชา ๓ คืออะไร คฤหัสถ์ยังละสัญโญชน ของคฤหัสถ์ไม่ได้จะเป็นอย่างไร	๒๙๐	๒๘. สมนมฺมุตติกสูตร (ว่าด้วยปริพพชกผู้เป็นบุตรแห่ง นางสมณะผู้โกนผม) ธรรมะ ๔ ประการตามคติของปริพพชก ธรรมะ ๑๐ ประการตามคติ ของพระพุทธศาสนา	๒๙๙
๒๒. อัคคิวัจฉโคตตสูตร (ว่าด้วยวัจฉโคตตปริพพชก ผู้ฟังข้อเปรียบเทียบเรื่องไฟ) ทิวฐิเปรียบเทียบเหมือนป่า ภิกษุผู้หลุดพ้นอยู่นือโหวหาร	๒๙๑	๒๙. จุฬสกุทายีสสูตร (ว่าด้วยสกุทายิปริพพชก สูตรเล็ก)	๓๐๐
๒๓. มหาวัจฉโคตตสูตร (ว่าด้วยวัจฉโคตตปริพพชก สูตรใหม่) ธรรมเป็นอกุศลและกุศล ๓ อย่าง ธรรมเป็นอกุศลและกุศล ๑๐ อย่าง	๒๙๒	๓๐. เวชณสสูตร (ว่าด้วยปริพพชกชื่อเวชณสะ)	๓๐๑
๒๔. ทีฆนขสูตร (ว่าด้วยปริพพชกชื่อทีฆนขะ) พูดตามโลก แต่ไม่ติด ไม่ยึดถือ	๒๙๓	๓๑. ฆฎิกการสูตร (ว่าด้วยช่างหม้อชื่อฆฎิกการะ) ช่างหม้อชื่อฆฎิกการะกับโชติपालมาณพ ช่างหม้อได้รับของขวัญจากพระราชา	๓๐๑
๒๕. มาคัณฐียสูตร (ว่าด้วยมาคัณฐียปริพพชก) เปรียบคนเป็นโรคเรื้อนเกาแผล	๒๙๔	๓๒. รัฎฐูปาลสูตร (ว่าด้วยกุลบุตรชื่อรัฎฐูปาละ) พระรัฎฐูปาลออกบวช กลับมาเยี่ยมบ้านและแสดงธรรม	๓๐๒
๒๖. สันทกสูตร (ว่าด้วยสันทกปริพพชก) การประพฤติพรหมจรรย์ ๔ อย่าง พระอรหันต์ไม่ล่วงฐานะ ๕	๒๙๖	๓๓. มฆเทวสูตร (ว่าด้วยพระเจ้ามฆเทพ) วัตรไปสู่พรหมโลกกลับให้ได้นิพพาน	๓๐๓
		๓๔. มธฺรสูตร (ว่าด้วยพระเจ้ามธฺรราช อวันตีบุตร) เหตุผลเรื่องวรรณะ ๔	๓๐๔

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๓๕. โปธิราชกุมารสูตร (ว่าด้วยโปธิราชกุมาร) คุณสมบัติ ๕ ข้อของภิกษุ	๓๐๕	๔๒. เสลสูตร (ว่าด้วยเสลพราหมณ์) พระราชาทงธรรม แม่ทัพธรรม	๓๑๒
๓๖. อังคลิมาลสูตร (ว่าด้วยพระองค์ลิมาล) พระองค์ลิมาลบวช พระเจ้าปเสนทิจจะออกปราบ พระองค์ลิมาลเป็นพระอรหันต์ พระองค์ลิมาลได้รับผลกรรม	๓๐๖	๔๓. อัสนายนสูตร (ว่าด้วยมาณพชื่ออัสนายน) เหตุผลเรื่องพราหมณ์เท่ากับวรรณะอื่น ความสำคัญระหว่างชาติกับมนต์ ความสำคัญระหว่างผู้สวดขยันมนต์กับ ผู้มีศีลธรรม	๓๑๓
๓๗. ปิยชาติกสูตร (ว่าด้วยสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่เป็นที่รัก) ความรักทำให้สุขหรือทุกข์ ความเศร้าโศกเกิดจากสิ่งที่เป็นที่รัก	๓๐๗	๔๔. โฆฏมุขสูตร (ว่าด้วยพราหมณ์ชื่อโฆฏมุข) บุคคล ๔ ประเภท บริษัท ๒ ประเภท	๓๑๔
๓๘. พาหิตยสูตร (ว่าด้วยผ้าที่ทอมาจากแคว้นพาหิต) พระอานนทตอบพระเจ้าปเสนทิโกศล	๓๐๘	๔๕. จังกสูตร (ว่าด้วยจังกพราหมณ์) กาปติกมาณพถามเพื่อลงดีให้จ้านน คำตรัสตอบ ๔ ข้อ	๓๑๖
๓๙. รัมมเจตยสูตร (ว่าด้วยเจตยคือพระธรรม) เหตุผล ๑๐ ข้อที่เคารพในพระพุทธเจ้า	๓๐๙	๔๖. เอสุการีสูตร (ว่าด้วยเอสุการีพราหมณ์) ใครควรบำเรอใครในวรรณะ ๔ มิใช่ดีเลวเพราะสกุลสูง มีวรรณะโอฬาร มีทรัพย์มาก ทรัพย์ที่ดีของคนคืออะไร	๓๑๗
๔๐. กัณณกัถถลสูตร (ว่าด้วยเหตุการณ์ในป่าเนื้อชื่อกัณณกัถถล) ปัญหา ๔ ข้อและพระคำตรัสตอบ เทวดาที่มีความคิดเบียดเบียน ย่อมมาสู่โลกนี้อีก	๓๑๐	๔๗. ธัญญชานิสสูตร (ว่าด้วยธัญญชานีพราหมณ์) จะทำความชั่วเพื่อมารดาบิดาได้หรือไม่ เหตุที่แนะนำให้โน้มใจไปเพื่อพรหมโลก	๓๑๘
๔๑. พรหมายูสูตร (ว่าด้วยพราหมณ์ชื่อพรหมายู) พรหมายูพราหมณ์ได้ดวงตาเห็นธรรม เพราะฟังอนุบุพพิกาและอริยสัจ ๔	๓๑๑	๔๘. วาเสฏฐสูตร (ว่าด้วยวาเสฏฐมาณพ) บุคคลจะเป็นพราหมณ์ได้อย่างไร	๓๑๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๔๙. สุกสูตฺร (ว่าด้วยสุกมาณพบุตรโตเทยยพราหมณ์) วิชชาวาทะกับเอ็งสวาทะคืออะไร ธรรมะ ๕ อย่างของพราหมณ์	๓๒๐	๕. สุนักขัตตสูตฺร (ว่าด้วยสุนักขัตตลิจฉวี) อานัญชะและสัมมานิพพาน	๓๒๗
๕๐. สคารวสูตฺร (ว่าด้วยสคารวมาณพ) สคารวมาณพว่ากล่าวสมณะ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงโต้ตอบกับมาณพ	๓๒๑	๖. อานัญชัลปิยาสูตฺร (ว่าด้วยปฏิบัติทาเป็นที่สบายแก่อานัญชะ) ความหมายของอานัญชะ ลำดับข้อปฏิบัติให้ถึงพระนิพพาน	๓๒๙
เล่มที่ ๑๔ ชื่อมัชฌิมนิกาย อุปริปัณณาสกั ๓๒๓		๗. คณกโมคคัลลานสูตฺร (ว่าด้วยพราหมณ์ชื่อคณกโมคคัลลานะ) ข้อปฏิบัติโดยลำดับ ๗ ข้อ	๓๓๐
๑. เทวทหสูตฺร (ว่าด้วยเหตุการณ์ในเทวทหนิคม) การโต้ตอบกับนิครนถ์เรื่องทุกข์ เพราะกรรมเก่า ความเห็นของนิครนถ์ สุขทุกข์มาจากเหตุที่ทำไว้ในกาลก่อน เมื่อกรรมเก่าหมดไป ไม่ทำกรรมใหม่ก็สิ้นกรรม เมื่อสิ้นกรรมก็สิ้นทุกข์ทั้งปวง นิครนถ์ถูกติเตียน ๑๐ ข้อ (เรื่องกรรม)	๓๒๓	๘. โคปกโมคคัลลานสูตฺร (ว่าด้วยพราหมณ์ชื่อโคปกโมคคัลลานะ) ภิกษุผู้มีคุณสมบัติอย่าง พระพุทธเจ้ามีหรือไม่มี ธรรมะ ๑๐ ประการ	๓๓๑
๒. ปัญจัตตยสูตฺร (ว่าด้วยความเห็น ๕ ประการ ที่จัดประเภทได้ ๓)	๓๒๕	๙. มหาปุณณมสูตฺร (ว่าด้วยคินพระจันทร์เต็มดวง สูตฺรใหญ่) คำถามคำตอบ ๙ ข้อเรื่องขันธเป็นต้น	๓๓๒
๓. กินติสูตฺร (ว่าด้วยความคิดว่า เป็นอย่างไร) เมื่อวิวาทกัน ให้ว่ากล่าวผู้ที่ยากกว่า ให้เห็นโทษ	๓๒๖	๑๐. จุฬปุณณมสูตฺร (ว่าด้วยคินพระจันทร์เต็มดวง สูตฺรเล็ก) อสังฆธรรม ๗ ประการ	๓๓๓
๔. สามคามสูตฺร (ว่าด้วยเหตุการณ์ที่เกิดในหมู่บ้านชื่อสามะ)	๓๒๗	๑๑. อนุปทสูตฺร (ว่าด้วยลำดับบพธรรม) คุณสมบัติของพระสาวรีบุตร	๓๓๓
		๑๒. ฉวีโสธนสูตฺร (ว่าด้วยข้อสอบสวน ๖ อย่าง) วิธีสอบสวนผู้อ้างว่า เป็นพระอรหันต์ ๖ อย่าง	๓๓๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๑๓. ลัปป์ริสธัมมสูตร (ว่าด้วยธรรมะของคนดี) ธรรมะของคนดี คนชั่ว ๒๐ คู่	๓๓๔	๒๑. จุฬสุญญตสูตร (ว่าด้วยความว่างเปล่า สูตรเล็ก) ทรงอยู่โดยมากด้วยการทำในใจ ถึงความว่างเปล่า	๓๓๔
๑๔. เสวิตัพพาเสวิตัพพสูตร (ว่าด้วยธรรมะที่ควรเสพและไม่ควรเสพ)	๓๓๔	๒๒. มหาสุญญตสูตร (ว่าด้วยความว่างเปล่า สูตรใหญ่) ตรัสเรื่องการเข้าสู่ญุตตาภายใน ไม่ใส่ใจในมิติทั้งปวงเข้ามานที่ ๑-๔ อุปัชเว ๓ อย่าง	๓๓๕
๑๕. พหุชาตูกสูตร (ว่าด้วยธาตุหลายอย่าง) ความเป็นผู้ฉลาดในธาตุ ความเป็นผู้ฉลาดในอายตนะเป็นต้น	๓๓๕	๒๓. อัจฉริยัพภูตธัมมสูตร (ว่าด้วยสิ่งอัศจรรย์และไม่เคยมีก็มีขึ้น) ความอัศจรรย์ต่าง ๆ ของพระโพธิสัตว์	๓๓๕
๑๖. อิลิสิลิสสูตร (ว่าด้วยภูเขาชื่ออิลิสิลิ) พระปัจเจกพุทธเจ้าเข้าไปสู่ภูเขา แล้วไม่เห็นออกมา	๓๓๖	๒๔. พักกุกัลตเถรัจฉริยัพภูตธัมมสูตร (ว่าด้วยสิ่งอัศจรรย์และไม่ ไม่เคยมีก็มีขึ้นของพระพักกุกเถระ)	๓๔๐
๑๗. มหาจัตตาศีลสูตร (ว่าด้วยธรรมะหมวด ๔๐ หมวดใหญ่)	๓๓๖	๒๕. ทันทภูมิสูตร (ว่าด้วยภูมิหรือสถานที่ที่ฝึกไว้) สัตว์ที่ได้รับการฝึกกับไม่ได้รับการฝึก	๓๔๐
๑๘. อานาปานสติสูตร (ว่าด้วยการตั้งสติกำหนดลมหายใจเข้าออก) เจริญอานาปานสติอย่างไร ชื่อว่าเจริญสติปัฏฐาน ๔ เจริญสติปัฏฐานอย่างไร ชื่อว่าเจริญโพชฌงค์	๓๓๗	๒๖. ภูมิขสูตร (ว่าด้วยพระเถระชื่อภูมิขะ) คั้นน้ำมันจากทราย รีดนมจากเขาโค	๓๔๑
๑๙. กายคตาสติสูตร (ว่าด้วยสติกำหนดพิจารณากาย) การตั้งสติพิจารณากาย ๖ ข้อ เจริญกายคตาสติได้มาน ๔ ตามปรารธนา อานิสงส์ ๑๐ ของกายคตาสติ	๓๓๗	๒๗. อนรุทสูตร (ว่าด้วยพระอนรุทเถระ) มัทคคตเจโตวิมุตติกับอัปมาณาเจโตวิมุตติ	๓๔๑
๒๐. สังขารูปปัตติสูตร (ว่าด้วยความคิดกับการ เข้าถึงสภาพตามที่คิดไว้) คุณธรรมที่ให้ไปเกิดได้ตามปรารธนา	๓๓๘	๒๘. อุปกิกิเลสสูตร (ว่าด้วยเครื่องเศร้าหมองแห่งจิต) แสงสว่างกับการเห็นรูป (ภายใน) อุปกิเลส ๑๑ แสดงหลักวิชาในการปฏิบัติจิตใจชั้นสูง	๓๔๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๒๙. พาลบัณฑิตสูตร (ว่าด้วยพาลและบัณฑิต) ลักษณะพาลและลักษณะบัณฑิต ภายหลังที่ตายไป	๓๔๓	๓๘. อุทเทสวิภังคสูตร (ว่าด้วยบทตั้งและคำอธิบาย) วิญญานไม่สลายไปข้างนอก ไม่ตั้งอยู่ภายใน	๓๔๗
๓๐. เทวทูตสูตร (ว่าด้วยเทวทูต) เทวทูต ๕	๓๔๔	๓๙. อรณวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกธรรมที่ไม่มีข้าศึก) ทางสายกลางที่ไม่อาศัยส่วนสุด ทั้งสองไม่พึงยึด แต่ก็ไม่พึงข้ามบัญญัติทางโลก	๓๔๗
๓๑. ภัทเทภรรตตสูตร (ว่าด้วยราตรีเดียวที่ดี)	๓๔๔	๔๐. ธาตุวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกธาตุ) ธาตุ ๖	๓๔๘
๓๒. อานันทภัทเทภรรตตสูตร (ว่าด้วยพระอานันทอธิบายภัทเทภรรตตสูตร)	๓๔๕	๔๑. ลัจจวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกอริยลัจจ) พระอัครสาวกเหมือนมารดาและแม่นม	๓๔๙
๓๓. มหากัจจानภัทเทภรรตตสูตร (ว่าด้วยพระมหากัจจानะ อธิบายภัทเทภรรตตสูตร)	๓๔๕	๔๒. ทักขินาวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกทักขินา) ของถวายที่เจาะจงบุคคล ๑๔ ประเภท ผลของทักขินาเป็นตัวเลข ทักขินาที่เป็นไปในสงฆ์ ๗ ประเภท โคตรภูสงฆ์เป็นผู้ทุศีล มีบาปกรรม ความบริสุทธิ์ของทักขินา ๔ อย่าง	๓๔๙
๓๔. โลมสังกคยสูตร (ว่าด้วยพระโลมสังกคยะ)	๓๔๕	๔๓. อนาถปิณฑโกวาทสูตร (ว่าด้วยการให้โอวาทแก่อนาถปิณฑิกคฤหบดี) การไม่ยึดถือ ๑๐ อย่าง อนาถปิณฑิกคฤหบดีถึงแก่กรรม	๓๕๑
๓๕. จุฬกัมมวิภังคสูตร (ว่าด้วยการจำแนกกรรม สูตรเล็ก) มีอายุน้อย มีโรคมาก มีผิวพรรณทราม มีศักดาน้อย มีโรคภัยน้อย เกิดในตระกูลต่ำ มีปัญญาทรามเพราะอะไร	๓๕๕	๔๔. ฉันทโนวาทสูตร (ว่าด้วยการให้โอวาทพระฉันทนะ) พระฉันทนะฆ่าตัวตาย ผู้ใดละทิ้งกายนี้ ยึดถือการอื่น เรากล่าวว่ามีโทษ	๓๕๒
๓๖. มหากัมมวิภังคสูตร (ว่าด้วยการจำแนกกรรม สูตรใหญ่) อะไรทำให้คนเห็นว่าทำชั่วได้ดี ทำดีได้ชั่ว	๓๕๖		
๓๗. สหายตนวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกอายตนะ ๖) อายตนะ ๖ มโนปริจาร ๑๔ ลัตตบท ๓๖	๓๕๖		

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๔๕. ปุณโณวาทสูตร (ว่าด้วยการประทานโอวาทแก่พระปุณณะ) พระปุณณะว่า ด้ายดีกว่าทำร้ายด้วยมือ ฆ่าด้วยศีลตราที่คมยังดีกว่าที่ไม่ต้องหาคมนามาฆ่า	๓๕๒	เล่มที่ ๑๕ ชื่อสังยุตตนิกาย สคาถวรรค คำอธิบายใจความในเล่ม ๑๕	๓๕๘
๔๖. นันทโกวาทสูตร (ว่าด้วยการให้โอวาทของพระนันทกะ) คำสอนนางภิกษุณีมารดาของพระนันทกะ	๓๕๓	เล่มที่ ๑๖ ชื่อสังยุตตนิกาย นิทานวรรค คำอธิบายใจความในเล่ม ๑๖	๓๖๑
๔๗. จุฬราหุลโรวาทสูตร (ว่าด้วยการประทานโอวาทแก่ พระระหุล สูตรเล็ก) ลักษณะ ๓ ของอายุตนะ วิญญาน ผัสสะ เวทนา	๓๕๓	เล่มที่ ๑๗ ชื่อสังยุตตนิกาย ชนธวารวรรค คำอธิบายใจความในเล่ม ๑๗	๓๖๓
๔๘. ฉนิกกสูตร (ว่าด้วยธรรมะหมวด ๖ รวม ๖ ข้อ)	๓๕๔	เล่มที่ ๑๘ ชื่อสังยุตตนิกาย สฬายตนวรรค คำอธิบายใจความในเล่ม ๑๘	๓๖๕
๔๙. สฬายตนวิภังคสูตร (ว่าด้วยการแจกอายุตนะ ๖) ธรรมะที่เข้าคู่กัน	๓๕๔	เล่มที่ ๑๙ ชื่อสังยุตตนิกาย มหาวารวรรค คำอธิบายใจความในเล่ม ๑๙	๓๖๖
๕๐. นครวินเทยสูตร (ว่าด้วยพราหมณ์คฤหบดีชาวบ้านนครวินทะ) สมณพราหมณ์ที่ไม่ดีกว่าคฤหัสถ์ สมณพราหมณ์ที่ปราศจากกิเลส	๓๕๕	เล่มที่ ๒๐ ชื่ออังคุตตรนิกาย เอก-ทุก-ตักนิบาต เอกนิบาต ชุมนุมธรรมะที่มี ๑ ข้อ ๑. เอกธัมมาทิปาลี (ว่าด้วยธรรมะ ๑ ข้อ เป็นต้น) รูป เสียง เป็นต้นของชายหญิง ธรรมะที่เป็นคู่ปรับกัน ตรัสแสดงเรื่องจิตโดยนัยต่าง ๆ เมตตาจิตลัดนิ้วมือเดียวได้อย่างไร	๓๖๘
๕๑. ปิณฑปาตปาริสุทธิสูตร (ว่าด้วยความบริสุทธิ์แห่งปิณฑปาต) สุญญตาวินัย ธรรมะเป็นเครื่องอยู่ แห่งมหาบุรุษ วิธีปฏิบัติสุญญตาวินัย	๓๕๕	๒. เอกปุคคปาลี (ว่าด้วยบุคคลคนหนึ่ง)	๓๗๒
๕๒. อินทริยภาวนาสูตร (ว่าด้วยการอบรมอินทริย์) การอบรมอินทริย์ในพระพุทธรูปศาสนา	๓๕๖	๓. เอตทัคคปาลี (ว่าด้วยเอตทัคคะ คือบุคคลที่ได้รับยกย่องว่าเป็นผู้เลิศ) เอตทัคคะฝ่ายภิกษุ เอตทัคคะฝ่ายภิกษุณี เอตทัคคะฝ่ายอุบาสก เอตทัคคะฝ่ายอุบาสิกา	๓๗๓
		๔. อัญฐานปาลี (ว่าด้วยสิ่งที่เป็นไปไม่ได้)	๓๗๗

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๕. อปฺรา เอกธัมมาทิปาลี (ว่าด้วยธรรมะข้อหนึ่ง เป็นต้น อื่นอีก)	๓๗๗	หมวด ๕๐ สูตรที่ ๓	๓๘๔
๖. ปสาทกรธัมมาทิปาลี (ว่าด้วยธรรมะที่ทำให้ เกิดความเลื่อมใส เป็นต้น) ภิกษุผู้ไม่วางจากภาน บริโภคอาหารของราษฎรไม่เสียเปล่า	๓๗๗	ปัจจัยให้เกิดโรคะ โทสะ โมหะ สาวก สาวิกา ที่ควรถือเป็นตัวอย่าง พระสูตรที่ไม่นับเข้าในหมวด ๕๐	
ทุกนิบาต ชุมนุมธรรมะที่มี ๒ ข้อ	๓๗๘	ตักนิบาต ชุมนุมธรรมะที่มี ๓ ข้อ	๓๘๕
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑	๓๗๘	หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑	๓๘๕
โทษปัจจุบันและอนาคต ความเพียรของคฤหัสถ์กับบรรพชิต ไม่หยุดทำความดี ไม่ถอยหลังในความเพียร ธรรมะที่คุ้มครองโลก กำลังคือการพิจารณาและการอบรม การเข้าถึงนรก สวรรค์ ธรรมะที่ทำให้พระลัทธิธรรมเลอะเลือน อันตรายาน ผู้กล่าวต่อพระตถาคต ๒ ประเภท เพราะละอะไรได้จึงชื่อว่าเจโตวิมุตติ และปัญญาวิมุตติ การสนองคุณมารดา บิดา กษัตริย์ พราหมณ์ คฤหบดี ทะเลาะกันเองเพราะอะไร คฤหัสถ์หรือบรรพชิต ถ้าปฏิบัติผิดก็ไม่ควรสรรเสริญ บริษัทชนิดต่าง ๆ		สิ่งเนื่องมาจากพาลและบัณฑิต ธรรมจักรที่ไม่มีใครหมุนกลับได้ ล้อข้างหนึ่งเสร็จใน ๖ เดือน อีกข้างหนึ่ง ๖ วัน พ่อค้าที่จรร่ารวยในไม่ช้า กายลักขี ทุฎฐิปัตตะ สัทธาวิมุต คนไข้และคนพยาบาล กายสังขาร วจีสังขาร จิตตสังขารที่หมายถึงเจตนา จิตเปรียบด้วยแผล สายฟ้า เพชร คนที่ควรเกลียด ควรวางเฉย ควรคบ พุดเหม็น พุดหอม พุดหวาน ตาบอด ตาเดียว สองตา ปัญญาหม้อคว่ำ ชายพก หนาแน่น อิตตาริปไตย โลกาธิปไตย ธัมมาริปไตย ลักษณะของสิ่งที่ปัจจัยปรุงแต่ง (สังขตลักษณะ) ภิกษุชั่วเทียบด้วยมหาโจร	
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๒	๓๘๓	หมวด ๕๐ สูตรที่ ๒	๓๘๒
ความสุขที่คู่กันชนิดต่าง ๆ ธรรมะที่คู่กันเช่นนามรูป ลักษณะของพาลและบัณฑิต		นิพพานที่เห็นได้ด้วยตนเอง (สันทิฎฐิกนิพพาน) ผู้ห้ามคนให้ทาน ชื่อว่าทำร้ายคน ๓ ประเภท ปาฎิหารีย์ ๓	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า	หน้า
ทรงคัดค้านลัทธิศาสนา ๓ ประเภท	ศาสดา ๓ ประเภท
ที่นั่งที่นอนใหญ่อันเป็นทิพย์	दनอาหาร กลิ่นคาว แผลงวัน
เป็นพรหม เป็นอริยะ	เทียบธรรมะ
ตรัสสอนชาวกาลามะไม่ให้เชื่อ ๑๐ อย่าง	พระสารีบุตรซึ่งความคิดผิด
ความอุ่งใจเกี่ยวกับโลกหน้า ๔ ประการ	ของพระอนุรุทธ
กถาวัตถุ ๓	รอยขีดบนหิน บนดิน บนน้ำ
อุโบสถ ๓ อย่าง	เทียบธรรมะ นักรบมีองค์ ๓
ยกย่องพระพุทธศาสนา	ทำนองคลองธรรม ๓ อย่างที่มีอยู่แล้ว
โดยไม่ต้องด่าศาสนาอื่น	คนด้อย คนดี คนอาชานโยย
กรรมเป็นนา วิญญานเป็นพีช	การไหว้ ๓ อย่าง
ค้นหาเป็นยางเหนียว	พระสูตรที่ไม่นับเข้าในหมวด ๕๐
เรื่องมีโลกธาตุอื่น ๆ จำนวนมาก	ปฏิบัติทา ๓ อย่าง
(ดาราศาสตร์)	สุญญตสมาธิ อนิมิตตสมาธิ
อริศีล อริจิต อริปัญญา	อัปพนิตตสมาธิ
ใครทำพอประมาณ ทำให้บริบูรณ์ในศีล	เล่มที่ ๒๑ ชื่ออังคตตรนิกาย จตุกกนิบาต ๔๐๗
สมาธิ ปัญญา	จตุกกนิบาต ชุมนุสมธรรมะที่มี ๔ ข้อ
ปริเวก (ความสงัด) ๓	หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑ ๔๐๗
ผ้าเปลือกไม้ ผ้ากาสิ	ผู้ตามกระแส ผู้ทวนกระแส
ทำกรรมอย่างเดียวกัน	เหตุให้ค้นหาเกิด ๔ ประการ
แต่ได้รับผลต่างกันเพราะอะไร	อคติ ๔
อุปกิเลส ๓ ชั้นของภิกษุผู้บำเพ็ญสมาธิ	ทรงเคารพในพระธรรม และพระสงฆ์
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๓ ๔๐๐	ของน้อยที่หาได้ง่าย และไม่มีโทษ
อัสสาทะ อาทีนวะ	ทรงแสดงองค์ของพระอริยะ ๔ อย่าง
นิสสรณะเกี่ยวกับโลก	ทรงแสดงสังคหวัตถุ ๔
ร้องเพลง ร้องไห้	ตรัสตอบโทณพราหมณ์ว่าทรงเป็นอย่างไร
รักษาจิตไม่ติกลายเป็นไม่รักษา	ตรัสชี้แจงเรื่องยัญที่ตีและไม่ตี
กายวาจาไปด้วย	การตอบคำถาม ๔ วิธี
ต้นเหตุของกรรม (กัมมนิทาน)	การค้นหาที่สุดแห่งโลก
อายุของเทพชั้นอรุปรมาณ	โลกคือตัวเราเอง
วิบัติและสมบัติ (สัมปทา)	เครื่องเคร้าหมอง ๔ อย่าง
มุนี ๓ อย่าง	ของสมณพราหมณ์

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
หมวด ๕๐ สุตที่ ๒	๔๑๓	เปรียบเทียบภัย ๔ อย่างแก่ผู้ลงน้ำ	
ความโหลมาแห่งบุญกุศล ๔ อย่าง		อายุของพรหม	
สามีภริยาอยู่ร่วมกัน ๔ อย่าง		ความอัศจรรย์ ๔ ประการ	
สามีภริยาจะพบกันได้อย่างไร		บุคคล ๔ ประเภท ชนิดต่าง ๆ	
การถวายอาหารชื่อว่าให้อายุ		แสงสว่าง ๔ อย่าง สาระ ๔ อย่าง	
ผิวพรรณ สุข และกำลัง		หมวด ๕๐ สุตที่ ๔	๔๒๒
การอุปัฏฐากภิกษุสงฆ์ด้วยปัจจัย ๔		กบปี่ที่นับไม่ได้ ๔ อย่าง	
ทำให้ได้ยศ เป็นไปเพื่อสวรรค์		โรค ๒ อย่าง ผู้ไม่มีโรคทางจิต	
ความสุขอันหาได้ยากของคฤหัสถ์ ๔ อย่าง		เพียงครู่หนึ่งหาได้ยากในโลก	
ข้อปฏิบัติที่ให้สำเร็จได้ความสุข ๔ อย่าง		โรคของบรรพชิต ๔ อย่าง	
เมื่อได้ทรัพย์มาแล้วควรทำกรรม ๔ อย่าง		พระสังฆกรรมจะเลอะเลือนอันตรธาน	
ความสุขของผู้ครองเรือน ๔ ประการ		เพราะเหตุ ๔ อย่าง	
มารดาบิดาเป็นพรหม เป็นบูรพาจารย์		ปฏิบัติ ๔ กับพระอัครสาวก	
เป็นบูรพเทพ		ทางที่จะหมดกิเลส ๔	
พระราชากับความแปรปรวนของฤดูกาล		ดับวิชชาอย่างเดียว อื่น ๆ จะดับ	
คนชั่วไม่ต้องถามก็เปิดเผย		ปฏิสัมพันธ์ความแตกฉาน ๔ อย่าง	
ความชั่วของคนอื่น		เหตุไรจึงไม่มีนิพพานในปัจจุบัน	
ดรัสเรื่องที่ไม่ควร (อจินไตย) ๔ อย่าง		มหาปเทส (ข้ออ้างใหญ่) ๔ ประการ	
บุคคล ๔ ประเภทหลายชนิด		พึงสอบในพระสูตรเทียบในพระวินัย	
สมณะ ๔ ประเภท		นักรบประกอบด้วยองค์ ๔	
ดรัสแสดงอสุรและเทพ		ลัจจะของพราหมณ์ ๔ ประการ	
(แสดงโดยคุณธรรม)		ทรงแสดงธรรมที่ควรทำให้แจ้ง ๔ ประการ	
ผู้ปฏิบัติเพื่อประโยชน์ตนและผู้อื่น		ภิกษุที่เป็นเทพ เป็นพรหม ไม่ทวันไหว	
หมวด ๕๐ สุตที่ ๓ ฟน หม้อน้ำ	๔๑๔	เป็นอริยะ	
หัวน้ำ ประเภทละ ๔		อานิสงส์แห่งพระธรรม ๔ ประการ	
มะม่วง หนุ โคถึก ต้นไม้ ประเภทละ ๔		ศีล ความสะอาด กำลังใจ ปัญญา	
งูพิษ ๔ อย่าง และวิธีฝึกม้าฝึกคน		จะรู้ได้อย่างไร	
ช้างของพระราชูปถัมภ์ด้วยองค์ ๔		ภักทียะลิจฉวินับถือพระพุทธศาสนา	
ไม่ควรประมาทในฐานะ ๔		วัปปคากยะเปลี่ยนจากศาสนานิครนถ์	
สถานที่ควรสังเวช ๔ สิ่งที่น่ากลัว ๔		รูปทราม ยากจน มีคักดีน้อย เพราะอะไร	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
ตัณหาวิจริต ๑๐๘		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๒	๔๓๘
ความรักเกิดจากความรัก		นิเวศน์และอกุศลราศี ๕	
หมวดนอกจาก ๕๐	๔๓๐	สมัยที่ไม่สมควรตั้งความเพียร	
กวี ๔ ประเภท กรรม ๔ อย่าง		๕ ประการ	
สมณะ ๔ การนอน ๔		ฐานะ ๕ ที่ควรพิจารณาเนื่อง ๆ	
โวหารอันประเสริฐและไม่ประเสริฐ		ราชกุมารที่เกเรมาขึ้นพนมมือหนึ่ง	
สังคหวัตถุ ๔		เพื่อฟังธรรม	
ตระกูล (มังคัง)		ธรรม ๕ ประการที่ทรงปฏิบัติ	
จะตั้งอยู่ไม่ได้นานด้วยฐานะ ๔		ได้ผลมาแล้ว	
เล่มที่ ๒๒ ชื่ออังคุตตรนิกาย	๔๓๓	นักรบ ๕ ประเภท	
ปัญจก-ฉกกนิบาต		ภัยในอนาคต ๕ อย่าง	
ปัญจกนิบาต	๔๓๓	ผู้อ้างว่าตนได้บรรลุพระอรหัตตผล	
ชุมนุมธรรมะที่มี ๕ ข้อ		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๓	๔๔๓
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑	๔๓๓	ธรรม ๕ อย่างทำให้ถูกรังเกียจ	
กำลังของพระเสขะ		สมณะละเอียดอ่อนประกอบด้วยธรรม ๕	
ของพระตถาคตอย่างละ ๕		เพียงด้วยเหตุข้อใดข้อหนึ่งก็อยู่เป็นผาสูก	
ผู้ทุศีลขาดคุณธรรมอะไรบ้าง		ภิกษุที่ไม่ควรให้ตามไปไหน ๆ ด้วย	
วิมุตตตายตนะ ๕ ประการ		ควรชักชวนภิกษุบวชใหม่อย่างไร	
การเจริญสัมมาสมาธิมีองค์ ๕		ธรรมของภิกษุณี ๕ ประการ	
อานิสงส์ในการเดินจงกรม ๕ ประการ		ตรัสสอนภิกษุไว้ว่า ถ้ามีธรรม ๕ อย่าง	
ตรัสสอนหญิงสาวที่จะไปสู่สกุลสามี		ธรรมที่ตัดรอนอายุ ๕ ประการ	
ผู้ให้ทานกับผู้ไม่ให้มีผลต่างกันอย่างไร		ความเลื่อม ๕ อย่าง	
ทานที่ให้ตามกาล ผู้ให้โภชนะ (อาหาร)		ความปรากฏขึ้นแห่งรัตนะ ๕	
ชื่อว่าให้อายุ ผิวพรรณ สุข		ลับปฐิสทาน ๕ พร้อมทั้งผลดี	
กำลัง และปฏิภาณ		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๔	๔๔๓
สิ่งที่พึงได้จากโภคทรัพย์ ๕ ประการ		วิธีนำออกซึ่งความอาฆาต ๕ อย่าง	
ถ้าได้มาเพราะอ่อนวอนแล้วใคร ๆ		การค้าขายที่อุบาทสกไม่ควรทำ ๕ อย่าง	
คงได้สิ่งที่ต้องการหมด		ภิกษุผู้อยู่ป่า ๕ ประเภท	
ฐานะที่ใคร ๆ ไม่พึงได้ในโลก ๕ อย่าง		ธรรมเก่าแก่ของพราหมณ์ ๕ ประการ	
		พระมหาสุบิน ๕ ประการ	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
หมวด ๕๐ สุตที่ ๕	๔๔๘	หมวด ๕๐ สุตที่ ๒	๔๕๖
เหตุที่พระสัทธรรมจะตั้งอยู่ไม่นาน		คำสอนอุปมาด้วยสายพิณ	
โทษของการเดินทางนาน		ฟังธรรมตามกาลมีอานิสงส์ ๖	
การอยู่ประจำที่นาน		อภิชาติ ๖ ประการ	
โทษ ๕ อย่างของทุจจริต		พระจิตตหัตถิสาริบุตร	
โทษของความเสื่อมใสเจาะจงตัวบุคคล		ธรรมอันชำแรกกิเลส	
๕ ประการ		กำลังของพระตถาคต ๖ ประการ	
ฉกนิบาต ชุมนุมธรรมะที่มี ๖ ข้อ	๔๕๐	ละธรรม ๖ อย่างไม่ได้จะเป็นอย่างไร	
หมวด ๕๐ สุตที่ ๑	๔๕๐	มานะชนิดต่าง ๆ	
สิ่งยอดเยี่ยม (อนุตตริยะ) ๖		ผู้สมบุรณ์ด้วยทิวฎี	
ธรรมที่ให้ระลึกถึงกัน		อานิสงส์ ๖ ประการทำให้แจ้ง	
(สาราณียธรรม) ๖		โสดาปัตติผล	
อะไรเป็นความพ้นไปแห่งอะไร		เล่มที่ ๒๓ ชื่ออังคุตตรนิกาย	๔๖๔
ผู้หากินทางฆ่าสัตว์ไม่เจริญ		ลัตตก-อัญญก-นวกนิบาต	
มีทรัพย์มั่งคั่ง		ลัตตกนิบาต ชุมนุมธรรมะที่มี ๗ ข้อ	๔๖๔
ธรรม ๖ อย่างเป็นไป		หมวด ๕๐	๔๖๔
เพื่อความเสื่อมของภิกษุ		ธรรม ๗ กำลัง ๗ ทรัพย์ ๗	
วิชาภาคียะ		ลัญญุชณ์ ๗ อนุสัย ๗	
(ธรรมเป็นไปในส่วนแห่งความรู้) ๖		บุคคลเปรียบด้วยน้ำ ๗ ประเภท	
มูลเหตุแห่งวิเวกที่ ๖ อย่าง		ตรัสแสดงอุปทานิยธรรม ๗	
ทักษิณา (ของถวาย) มีองค์ ๖		(ธรรมไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม)	
ความหมายของนาคะ		แก่เจ้าลิจฉวีแก่ภิกษุ	
คำสอนของพระมหาจุนทะ		ตรัสแสดงคารวะ ๗ อย่าง	
(น้องชายพระสาริบุตร)		ตรัสสรรเสริญพระสาริบุตร ๗ ข้อ	
ธรรมะที่เห็นได้ด้วยตนเอง		แสดงที่ตั้งแห่งวิญญาน (วิญญานฐิติ) ๗	
พระสาริบุตรสรรเสริญพระอานนท์ ๖ ข้อ		ธรรมที่เป็นเครื่องประกอบ	
บุคคล ๖ ประเภท (และความประสงค์)		ของสมาธิ ๗ อย่าง	
ผู้ถูกไล่จากที่ต่าง ๆ อยู่ที่ไหนไม่ได้		ตรัสแสดงไฟ ๗ อย่าง	
		ควรปฏิบัติต่อไฟอย่างไร	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า	หน้า
สัญญา (ความกำหนดหมาย)	องค์ของผู้ควรเป็นทูต ๘
๗ ประการ	หญิงชายยอมผูกพันกันด้วยอาการ ๘
เมถุนสัญญาโยค (ความเกี่ยวข้องกับธรรมะ	ความอัศจรรย์ของมหาสมุทร
ของคนคู่) ๗ ประการ	และพระธรรมวินัย ๘
สัญญาโยควิสัญญาโยค (ความผูกพันและ	ความอัศจรรย์ของบุคคลบางคน
ความคลี่คลาย)	กำลัง ๘ ประการ
ผลกับอานิสงส์ของท่าน	คนพาลพึงโทษผู้อื่น
วรรคที่ไม่จัดเข้าในหมวด ๕๐ ๕๖๙	บัณฑิตพึงโทษตนเอง
เรื่องที่ไม่ตรัสพยากรณ์	กำลัง ๘ ของพระชินาสพ
พระอนาคามี ๗	สมัยไม่สมควรอยู่ประพฤติพรหมจรรย์ ๘
ญาณของพรหม	ท่าน ๘ อย่าง
ผลของท่านที่เห็นได้ด้วยตนเอง ๗ ข้อ	ให้ท่านจะมีผลมาก
อย่างลัทธิคุณ คำว่า บุญ	ต้องมีศีลเป็นต้นด้วย
เป็นชื่อของความสุข	ลัทธิปริสทาน (ทานของคนดี)
ผลของการเจริญเมตตาจิต	๘ ประการ
ภริยา ๗ ประเภท	โทษของกายทุจริต ๓ วาจีทุจริต ๔
ศัตรูปรารถนาต่อศัตรูอย่างไร	และตีมสุรา
สมัยที่อาทิตย์ขึ้นที่ละดวงจนครบ ๗ ดวง	เรื่องเกี่ยวกับอุโบสถ และผลดี
คุณสมบัติของพระวินัยธร ๗ อย่าง	วรรคที่ไม่จัดเข้าในหมวด ๕๐
พระสูตรที่ไม่จัดเข้าในวรรค ๔๗๓	ธรรมที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ปัจจุบัน
ทำลายธรรม ๗ อย่างชื่อว่าเป็นอะไร	อนาคต
อัฐกนิบาต ชุมมธรรมะ ๔๗๔	ปากทางแห่งความเสื่อมทรัพย์
ที่มี ๘ ข้อ	๔ ประการ
หมวด ๕๐ ๔๗๔	บุคคลผู้อยากได้ลาภ ๘ ประเภท
อานิสงส์ของเมตตา ๘ อย่าง	มีธรรม ๖ ข้อเป็นผู้ควรแก่ตน
เหตุปัจจัย ๘ ประการเพื่อความไพบูล	และผู้อื่น
โลกธรรม (ธรรมประจำโลก) ๘ อย่าง	(ลด ๔ ข้อแรก เหลือเพียงข้อที่ ๕
ทำลายอริชชาก่อนได้เป็นที่	ข้อที่ ๖ ก็ใช้ได้)
ม้าอาชาไนย ๘	ตรัสถึงองค์ของฌาน ๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
อริทเวญาณทัสสนะ (การเห็นด้วยญาณซึ่งอริเทพ)		(พิจารณาชั้น ๕ โดยความเป็นของไม่เที่ยง)	
๘ ประการ		ทรงบรรลุโอกาส (หาช่องว่างได้)	
รู้สึกมีแสงสว่างเห็นรูป ไตถามเทวดา		ในที่คับแคบ แออัดด้วยกามคุณ ๕	
อภิภายตนะ (เหตุครอบงำอารมณ์ที่เป็นข้าศึก)		ธรรมเรื่องสงครามระหว่างเทพกับอสูร	
๘ ประการ		สันทิฏฐิภิกขุพทาน (นิพพานที่เห็นได้เอง)	
กำหนดหมายรูปภายในภายนอก		ตังคณิพทาน	
ผิวพรรณดีทราวมสีต่าง ๆ		(นิพพานคือดับด้วยองค์นั้น ๆ)	
(เรื่องปฏิบัติทางจิตสมณะ		ทิฏฐิธัมมนิพพาน (นิพพานในปัจจุบัน)	
และเรื่องกลืน)		วรรคที่ไม่จัดเข้าในหมวด ๕๐	๔๙๐
เหตุให้แผ่นดินไหว ๘ ประการ		คติ ๕ (ทางไปหรือที่ไป ๕)	
สัมปทา (ความถึงพร้อม) ๘ อย่าง		เล่มที่ ๒๔ ชื่ออังคุตตรนิกาย	๔๙๒
โจรจะพินาศโดยพลันเพราะองค์ ๘		ทสก-เอกาทสกนินบาต	
นวกนินบาต	๔๘๓	ทสกนินบาต	๔๙๒
ชุมนุมธรรมะที่มี ๙ ข้อ		ชุมนุมธรรมะที่มี ๑๐ ข้อ	
หมวด ๕๐	๔๘๓	หมวด ๕๐ สูตรที่ ๑	๔๙๒
ธรรมอันเป็นที่อาศัยของธรรม		แสดงอานิสงส์แห่งศีล ๑๐	
ที่เป็นฝ่ายให้ตรัสรู้		แก่พระอานนท์	
กล่าวหาพระสารีบุตรเดินกระทบ		ถ้าขาดก็ควรทำเสียให้สมบูรณ์	
แล้วไม่ขอโทษ		คุณธรรม ๕	
อุปมาตนเอง ๙ ข้อ ของพระสารีบุตร		เสนาสนะประกอบด้วยองค์ ๕	
คำว่า ฝึ เป็นชื่อของกายนี้ มีปากแผล ๙		นาถกรณธรรม (ธรรมะที่ทำที่พึง) ๑๐	
ทำความดีแบบง่าย ๆ แต่ได้ผลสูงยิ่ง		อริยวาสะ (เครื่องอยู่ของพระอริยะ) ๑๐	
ธรรมที่มีต้นหาเป็นมูล ๙ อย่าง		ธรรมที่ควรละด้วยปัญญา	
สัตตาวาส (ที่อยู่ของสัตว์) ๙ อย่าง		ดีแต่พูดไม่พอ	
แสดงความดีโดยลำดับ		ตรัสแสดงปัญหา (คำถาม) อุทเทส	
(อนุพุพนิโรธ) ๙		(บทตั้ง) เวชยากรณ์ (คำตอบ) ๑๐ ข้อ	
พระนิพพานไม่มีเวทนาจะเป็นสุขอย่างไร		แสดงโลกพันโลก	
เข้ามานแล้วพิจารณาตามแนววิปัสสนา		พระจันทร์พระอาทิตย์ตั้งพัน	
		พระเจ้าปเสนทิโกศลสรรเสริญ	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
พระพุทธเจ้า ๑๐ ข้อ		พระตถาคตพ้นจากกรรม ๑๐ อย่าง	
เมื่อสะสมโภคทรัพย์ใหญ่แล้ว		ผู้จะเจริญได้หรือไม่ได้ในธรรมวินัย	
จะเสวยสุขสักคืนหนึ่งวันหนึ่ง		อะไรเป็นความเสื่อมในพระธรรมวินัย	
หรือครึ่งวันก็ยังไม่แน่		พระโกกาลิกะเป็นแผลที่	
ความไม่แน่นอนของกาม		ตัวนอนบนใบตอง	
บรรพชิตควรพิจารณาเรื่อง ๆ		ผู้บริโภคมกาม ๑๐ ประเภท	
กรรม ๑๐ ข้อ		ทิวลิว ๑๐ ประการที่โต้ตอบกัน	
หมวด ๕๐ สูตรที่ ๒	๔๙๖	องค์คุณของพระเถระ ๑๐ ประการ	
สัญญา (ความกำหนดหมาย)		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๓	๕๐๓
๑๐ ประการ		สมณสัญญา ๓ ประการกับธรรมะ ๗	
สัญญา ๑๐ ประการอีกแบบหนึ่ง		ประเพณีไรวณะของชนบทภาคใต้	
ที่สุดเบื้องต้นของอริชชาไม่ปรากฏ		ถ้ายาแบบหมอกับแบบอริยะ	
ที่สุดเบื้องต้นของภวตัณหา		มิจฉัตตะ ความเป็นผิด ๑๐	
ความเกิดที่จุเอากความทุกข์ต่าง ๆ มา		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๔	๕๐๔
กล่าววัตถุเรื่องที่ต้องพูด ๑๐		พิธีปัจฉิมโรหิตของพรหมมณ	
หวังอะไรบ้าง ควรทำศีลให้บริบูรณ์		กับของพุทธ	
สิ่งที่เป็นเสี้ยนหนาม ๑๐ ประการ		สะอาด ไม่สะอาดเพราะอะไร	
กรรม ๑๐ ประการที่น่าปรารถนา		หมวด ๕๐ สูตรที่ ๕	๕๐๕
นำใคร่ แต่หาได้ยากในโลก		กรรม ๑๐, ๒๐, ๓๐, ๔๐ ประการ	
อันตราย ๑๐ ประการแห่งสิ่ง		เอกาทสกนิบาต	
นำปรารถนา นำใคร่		ชุมนุมธรรมะที่มี ๑๑ ข้อ	
ความเจริญ ๑๐ ประการ		อานิสงส์ของศีลอยู่จบพรหมจรรย์	
ชื่อว่าความเจริญอันประเสริฐ		เพราะอะไร	
บุคคล ๑๐ ประเภท		วิหารธรรม ๕ และธรรม ๖ ที่ยิ่งขึ้นไป	
ไม่มีความเกิด แก่ ตาย		ลัทธิธาปทาน (ลักษณะของศรัทธา)	
ก็จะมีพระพุทธเจ้าและพระธรรมวินัย		๑๑ อย่าง	
ละธรรมอะไรไม่ได้ก็ละอย่างอื่นไม่ได้		จะสิ้นอาสวะได้เพราะธรรม ๑๑ อย่าง	
ภิกษุเช่นไรมีลักษณะเหมือนกา		พระสูตรนอกหมวด ๕๐	
		คุณสมบัติ ๑๑ ประการของคนเลี้ยงโค	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
เล่มที่ ๒๕ ชื่อขุททกนิกาย	๕๐๘	ชุมนุมธรรมะที่มี ๑ ข้อ	
๑. ขุททกปาฐะ (บทสวดเล็ก ๆ น้อย ๆ)	๕๐๘	ชุมนุมธรรมะที่มี ๒ ข้อ	
๑. สรณคมนะ		ชุมนุมธรรมะที่มี ๓ ข้อ	
๒. ทสลิขาทบ		ชุมนุมธรรมะที่มี ๔ ข้อ	
๓. อากาโร ๓๒		๕. สุตตนิบาต ชุมนุมพระสูตร	๕๑๘
๔. ปัญหาของสามเณร		๑. อูรคสูตร	
๕. มงคลสูตร		(สูตรเปรียบเทียบด้วยงู)	
๖. รตนสูตร		๒. ธนียสูตร	
๗. ติโรกฺขทกัณฺฑ		(สูตรว่าด้วยธนิยะผู้เลี้ยงโค)	
๘. นิธิกัณฺฑ		๓. ชัคควิสาณสูตร	
๙. กรณียเมตตสูตร		(สูตรเปรียบเทียบด้วยนอแรด)	
๒. รัम्मปทคาถาหรือรัम्मบท	๕๑๐	๔. กสิภทวาชสูตร	
(ว่าด้วยบทแห่งธรรม)		(ว่าด้วยภทวาชพราหมณ์ผู้ไถนา)	
คติธรรมต่าง ๆ ๑๐ ข้อ		๕. จุนทสูตร	
๓. อุทาน	๕๑๑	(ว่าด้วยนายจุนทะ กัมมารบุตร)	
๑. โปธิวรรค ว่าด้วยการตรัสรู้		๖. ปรภวสูตร	
๒. มุจจลินทวรรค ว่าด้วยเหตุการณ์ที่ต้นจิก		(ว่าด้วยความเสื่อม)	
๓. นันทวรรค ว่าด้วยพระนันทะ		๗. วสลสูตร	
๔. เมฆิยวรรค ว่าด้วยพระเมฆิยะ		(ว่าด้วยคนเลวหรือคนถ้อย)	
๕. โสณัตถวรรค ว่าด้วยพระโสณเถระ		๘. เมตตสูตร	
๖. ชัจฉันธวรรค ว่าด้วยอุปมาด้วย		(ว่าด้วยการแม่เมตตา)	
คนตาบอดแต่กำเนิด		๙. เหมวตสูตร	
๗. จุฬวรรค ว่าด้วยภิกษุผู้มีร่างเล็ก		(ว่าด้วยการโต้ตอบระหว่างสาตาคิรยักร์	
๘. ปาฐลิกาไมวรรค ว่าด้วยอุบาลชาวก		กับเหมวตยักร์)	
ปาฐลิกาม		๑๐. อาฬวกสูตร	
๔. อิติวุตตกะ	๕๑๔	(ว่าด้วยอาฬวกยักร์)	
(ว่าด้วยข้อความที่พระผู้มี		๑๑. วิชยสูตร	
พระภาคตรัสไว้ดังนี้)		(ว่าด้วยชัยชนะ)	
		๑๒. มุณีสูตร	
		(ว่าด้วยมุณีคือผู้รู้)	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า	หน้า
๑๓. รตนสูตร (ว่าด้วยพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ ซึ่งเปรียบดุจรัตนะ)	๒๘. ปธานสูตร (ว่าด้วยการตั้งความเพียร)
๑๔. อามคันธสูตร (ว่าด้วยกลิ่นคาว)	๒๙. สุภาสิตสูตร (ว่าด้วยคำสุภาสิต)
๑๕. ทิริสูตร (ว่าด้วยความละเอียดใจในการทำสมาธิ)	๓๐. สุนทริกสูตร (ว่าด้วยสุนทรภัก ภาวทวาทพราหมณ์)
๑๖. มงคลสูตร (ว่าด้วยข้อปฏิบัติอันเป็นมงคล)	๓๑. มาฆสูตร (ว่าด้วยมาฆมาณพ)
๑๗. สุจีโลมสูตร (ว่าด้วยสุจีโลมยักษ์)	๓๒. สกยสูตร (ว่าด้วยสกยปริพพาชก)
๑๘. ธัมมจริยสูตร (ว่าด้วยการประพฤติธรรม)	๓๓. เสลสูตร (ว่าด้วยเสลพราหมณ์)
๑๙. พราหมณธัมมิกสูตร (ว่าด้วยธรรมะของพราหมณ์)	๓๔. สัลลสูตร (ว่าด้วยลูกศรคือความโศก)
๒๐. นาวาสสูตร (ว่าด้วยเรือ)	๓๕. วาเสฏฐสูตร (ว่าด้วยเสฏฐมาณพ)
๒๑. กิสิลสูตร (ว่าด้วยประพตติอย่างไร จึงจะบรรลุประโยชน์อันสูงสุด)	๓๖. โภกกาลิกสูตร (ว่าด้วยพระโภกกาลิกะ)
๒๒. อุฏฐานสูตร (ว่าด้วยความหมั่น)	๓๗. นาลกสูตร (ว่าด้วยพระนาลกะ)
๒๓. ราชูลสูตร (ว่าด้วยพระราชูล)	๓๘. ทวยตานุปัสสนาสสูตร (ว่าด้วยการพิจารณาธรรมะที่เป็นคู่)
๒๔. วังคีสสูตร (ว่าด้วยพระวังคีสะ)	๓๙. กามสูตร (ว่าด้วยกาม)
๒๕. ลัมมาปริพพาชนียสูตร (ว่าด้วยการเที่ยวไปด้วยดี)	๔๐. คุหฺฏิกสูตร (ว่าด้วยข้อเปรียบเทียบให้ติดอยู่ในถ้ำ)
๒๖. ธัมมิกสูตร (ว่าด้วยธัมมิกอุบาสก)	๔๑. ทุฏฐิกสูตร (ว่าด้วยมิให้ติดอยู่ในทิฏฐิอันชั่ว)
๒๗. ปัพพชชาสูตร (ว่าด้วยการบวช)	๔๒. สุทธีฏฐิกสูตร (ว่าด้วยมิให้ติดอยู่ในความบริสุทธิ์ที่คน เข้าใจผิดว่าจะมิได้ด้วยการเห็น)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๔๓. ปรมัญจกสูตร (ว่าด้วยมิให้ติดอยู่ในสิ่งที่ยอดเยียมตามความเห็นผิด)		๔. เถรีคาถา ภาษิตของพระเถรี ตัวอย่างภาษิตของพระเถรี ๑๐ รูป	๕๒๙
๔๔. ชราสูตร (ว่าด้วยความแก่)		เล่มที่ ๒๗ ชื่อขุททกนิกาย	๕๓๑
๔๕. ติสสเมตเตยยสูตร (ว่าด้วยติสสเมตเตยยมาณพ)		ชาดก ภาคที่ ๑	
๔๖. ปสุรสูตร (ว่าด้วยปรีพพชกชื่อปสุระ)		คำอธิบายเรื่องชาดก	
๔๗. มาคัณฑิยสูตร (ว่าด้วยคัณฑิยพราหมณ์)		ตัวอย่างชาดก	
๔๘. ปุราเภทสูตร (ว่าด้วยภายหลังความตาย)		๑. อปฺปนณกชาดก	๕๓๒
๔๙. กลหวิวาทสูตร (ว่าด้วยการทะเลาะวิวาท)		๒. วัณณุปถชาดก	๕๓๒
๕๐. จุฬวิยหสูตร (ว่าด้วยการวิวาทกันเพราะทิวลิป สสูตรเล็ก)		๓. จุลลกเสฏฐิชาดก	๕๓๒
๕๑. มหาวิยหสูตร (ว่าด้วยการวิวาทกันเพราะทิวลิป สสูตรใหญ่)		๔. มตกภัตตชาดก	๕๓๓
๕๒. ตูฏกสูตร (ว่าด้วยสันติบท คือทางแห่งความสงบ)		๕. ติตถชาดก	๕๓๓
๕๓. อัคตทัณทสูตร (ว่าด้วยโทษของตน)		๖. นันทิวีสาลชาดก	๕๓๓
๕๔. สารีปุตตสูตร (ว่าด้วยพระสารีบุตร)		๗. ลัมมโหมมานชาดก	๕๓๓
๕๕. -๓๐ พระสูตร (ว่าด้วยมาณพ ๑๖ คน)		๘. ทุมเมธชาดก	๕๓๓
เล่มที่ ๒๖ ชื่อขุททกนิกาย วิมานวัตถุ	๕๒๖	๙. สุวัณณหังสชาดก	๕๓๔
เปตวัตถุ เถรีคาถา เถรีคาถา		๑๐. อุภโตภักขุชาดก	๕๓๔
๑. วิมานวัตถุ เรื่องการได้วิมาน	๕๒๖	เล่มที่ ๒๘ ชื่อขุททกนิกาย	๕๓๕
๒. เปตวัตถุ เรื่องของเปรต	๕๒๖	ชาดก ภาคที่ ๒	
๓. เถรีคาถา ภาษิตของพระเถระ ตัวอย่างภาษิตของพระเถระ ๑๐ รูป	๕๒๗	ตัวอย่างชาดก	
		๑. เตมียชาดก	๕๓๕
		๒. มหาชนกชาดก	๕๓๖
		๓. สุวัณณสามชาดก	๕๓๖
		๔. เนมิราชชาดก	๕๓๖
		๕. มโหสถชาดก	๕๓๖
		๖. ภูริทัตตชาดก	๕๓๗
		๗. จันทกุมารชาดก	๕๓๗
		๘. นารทชาดก	๕๓๗
		๙. วิรุทธชาดก	๕๓๘
		๑๐. เวลลันตชาดก	๕๓๘
		เล่มที่ ๒๙ ชื่อขุททกนิกาย มหานิทเทส	๕๓๙
		เล่มที่ ๓๐ ชื่อขุททกนิกาย จุฬนิทเทส	๕๔๐
		เล่มที่ ๓๑ ชื่อปฎิสัมภิตามรรค	๕๔๑
		(ทางแห่งความแตกฉาน)	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๑. ญาณะ (ความรู้) ๗๓ ประการ ญาณ ๖ เฉพาะพระพุทธรเจ้า	๕๔๒	๑๗. ธัมมจักกะ (ล้อรถคือพระธรรม)	๕๔๕
๒. ทิฏฐิ (ความเห็น)	๕๔๓	๑๘. โลกุตตระ (ธรรมที่ข้ามพ้นจากโลก)	๕๔๕
๓. อานาปานะ (ลมหายใจเข้าออก)	๕๔๓	๑๙. พละ (ธรรมอันเป็นกำลัง)	๕๔๕
๔. อินทริย (ธรรมอันเป็นใหญ่ในหน้าที่ของตน)	๕๔๓	๒๐. สุนฺญะ (ความว่างเปล่า)	๕๔๕
๕. วิโมกข์ (ความหลุดพ้น)	๕๔๓	๒๑. มหาปัญญา (ปัญญาใหญ่)	๕๔๖
๖. คติ (ที่ไปหรือทางไป)	๕๔๓	๒๒. อิทธิ (ฤทธิ์หรือความสำเร็จ)	๕๔๖
๗. กัมมะ (การกระทำ)	๕๔๔	๒๓. อภิสมยะ (การตรัสรู้)	๕๔๖
๘. วิปัสสนา (ความคลาดเคลื่อนวิปริต)	๕๔๔	๒๔. วิเวกะ (ความสงบ)	๕๔๖
๙. มัคคะ (หนทาง)	๕๔๔	๒๕. จริยา (ความประพฤติ)	๕๔๖
๑๐. มัชฌิมา (ของสี่ที่ควรดื่ม เทียบด้วยคุณธรรม)	๕๔๔	๒๖. ปาฏิหาริยะ (ปาฏิหาริย์-การนำไปเสีย)	๕๔๗
๑๑. ยุกนัทธะ (ธรรมที่เทียบคู่)	๕๔๔	๒๗. สมลีสะ (สิ่งที่สงบและสิ่งที่มีศรัทธา)	๕๔๗
๑๒. สัจจะ (ความจริง)	๕๔๔	๒๘. สติปัฏฐาน (การตั้งสติ)	๕๔๗
๑๓. โพชฌงค์ (องค์แห่งการตรัสรู้)	๕๔๕	๒๙. วิปัสสนา (ความเห็นแจ้ง)	๕๔๗
๑๔. เมตตา (ไมตรีจิตคิดให้เป็นสุข)	๕๔๕	๓๐. มาติกา (แม่บท)	๕๔๗
๑๕. วิราคะ (ความคลายกำหนัด)	๕๔๕	เล่มที่ ๓๒ ชื่อขุททกนิกาย	๕๔๙
๑๖. ปฏิสัมภทา (ความแตกฉาน)	๕๔๕	อปทาน ภาคที่ ๑	
		๑. พุทธาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติของพระพุทธรเจ้า)	๕๔๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๒. ปัจเจกพุทธานุภาพทาน (ข้ออ้างของพระเจ้าปัจเจกพุทธเจ้า)	๕๕๐	๑. มหาปชาบดีโคตมีเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติของ พระนางมหาปชาบดีเถรี)	๕๕๘
๓. สารีปุตตเถรียาปทาน (ข้ออ้างของพระสารีบุตร)	๕๕๐	๒. เขมาเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระนางเขมาเถรี)	๕๕๘
๔. มหาโมคคัลลานเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาโมคคัลลานเถระ)	๕๕๑	๓. อุปลวันณาเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระนางอุปลวันณาเถรี)	๕๕๙
๕. มหากัสสปเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหากัสสปเถระ)	๕๕๑	๔. ปฏาจาราเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระนางปฏาจาราเถรี)	๕๕๙
๖. พุทธานุภาพทาน (ข้ออ้างหรือประวัติของพระเจ้า) เล่มที่ ๓๓ ชื่อชุดทศนิกาย อปทาน	๕๕๒	๕. กุณฑลเกสิเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระนางกุณฑลเกสิเถรี)	๕๖๐
ภาคที่ ๒ พุทธวงศ์ จริยาปิฎก	๕๕๕	๖. พุทธวงศ์ (ว่าด้วยที่จกกรมแก้ว)	๕๖๐
ประวัติของพระเถระ ๕ รูป	๕๕๕	๑. รตนจกมนกัณฑ์ (ว่าด้วยที่จกกรมแก้ว)	๕๖๐
๑. มหาจักจายนเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาจักจายนเถระ)	๕๕๕	๒. ที่ปิงกรพุทธวงศ์ที่ ๑	๕๖๐
๒. มหาทับปินเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาทับปินเถระ)	๕๕๖	๓. โภณฑัญญะพุทธวงศ์ที่ ๒	๕๖๑
๓. ทัพพมัลลบุตรเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระทัพพมัลลบุตรเถระ)	๕๕๖	๔. มังคลพุทธวงศ์ที่ ๓	๕๖๑
๔. กุมารกัสสปเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระกุมารกัสสปเถระ)	๕๕๗	๕. สุมณพุทธวงศ์ที่ ๔	๕๖๑
๕. มหาโกฏฐิตเถรียาปทาน (ข้ออ้างหรือประวัติ ของพระมหาโกฏฐิตเถระ)	๕๕๗	๖. เรวตพุทธวงศ์ที่ ๕	๕๖๑
ประวัติของพระเถรี ๕ รูป	๕๕๗	๗. โสภิตพุทธวงศ์ที่ ๖	๕๖๑
		๘. อโนมทัสสิพุทธวงศ์ที่ ๗	๕๖๑
		๙. ปทุมพุทธวงศ์ที่ ๘	๕๖๑
		๑๐. นารทพุทธวงศ์ที่ ๙	๕๖๑
		๑๑. ปทุมุตตรพุทธวงศ์ที่ ๑๐	๕๖๑
		๑๒. สุมเนตพุทธวงศ์ที่ ๑๑	๕๖๑
		๑๓. สุชาติพุทธวงศ์ที่ ๑๒	๕๖๑
		๑๔. ปิยทัสสิพุทธวงศ์ที่ ๑๓	๕๖๑
		๑๕. อัถตทัสสิพุทธวงศ์ที่ ๑๔	๕๖๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๑๖. รัชมณฑลสิขุทรวงศ์ที่ ๑๕	๕๖๑	๘. ลีวิราชจริยา	๕๖๖
๑๗. สิขุทรวงศ์ที่ ๑๖ (มีไช้พระโคตมพุทธเจ้า)	๕๖๑	(ประวัติครั้งเป็นพระเจ้าสิขิ)	
๑๘. ดิสสิขุทรวงศ์ที่ ๑๗	๕๖๑	๙. เวสสันดรจริยา	๕๖๖
๑๙. ปุสสิขุทรวงศ์ที่ ๑๘	๕๖๒	(ประวัติครั้งเป็นพระเวสสันดร)	
๒๐. วิปสิขุทรวงศ์ที่ ๑๙	๕๖๒	๑๐. สสบัณฑิตจริยา	๕๖๖
๒๑. สิขุทรวงศ์ที่ ๒๐	๕๖๒	(ประวัติครั้งเป็นสสบัณฑิต)	
๒๒. เวสสิขุทรวงศ์ที่ ๒๑	๕๖๒	ศีลขารมี ๑๐ เรื่อง	๕๖๗
๒๓. กุกกุสันธรพุทธวงศ์ที่ ๒๒	๕๖๒	๑. สีสวนาคจริยา	๕๖๗
๒๔. โกนาคมนพุทธวงศ์ที่ ๒๓	๕๖๒	(ประวัติครั้งเป็นช่างผู้มีศีล)	
๒๕. กัสสปพุทธวงศ์ที่ ๒๔	๕๖๒	๒. ภูริทัตตจริยา	๕๖๗
๒๖. โคตมพุทธวงศ์ที่ ๒๕	๕๖๒	(ประวัติครั้งเป็นภูริทัตตนาคราช)	
๒๗. พุทธปภินณกัณท์	๕๖๒	๓. จัมเปยยจริยา	๕๖๗
๒๘. ชาติภาษนียกถา	๕๖๒	(ประวัติครั้งเป็นจัมเปยยนาคราช)	
จริยาปฏิภน	๕๖๓	๔. จุฬโพธิจริยา	๕๖๗
(คำมกัรว่าด้วยพระพุทธรูป)		(ประวัติครั้งเป็นจุฬโพธิพราหมณ์)	
ทานขารมี ๑๐ เรื่อง	๕๖๔	๕. มหิสราชจริยา	๕๖๘
๑. อภิตตจริยา	๕๖๔	(ประวัติครั้งเป็นพญากระบือ)	
(ความประพฤติหรือ		๖. รุรัมมิคจริยา	๕๖๘
ประวัติครั้งเป็นอภิตตดาบส)		(ประวัติครั้งเป็นพญาเนื้อชื่ออรุ)	
๒. สังขพราหมณจริยา	๕๖๔	๗. มาตังคจริยา	๕๖๘
(ประวัติครั้งเป็นสังขพราหมณ์)		(ประวัติครั้งเป็นขลิข้อมาตังคะ)	
๓. กุรัมมจริยา	๕๖๔	๘. รัชมณฑลสิขุทรวงศ์ที่ ๑๖	๕๖๙
(ประวัติครั้งเนื่องด้วยธรรมของชาวกุ)		(ประวัติครั้งเป็นรัชมณฑลสิขุทรวงศ์ที่ ๑๖)	
๔. มหาสุทนต์สนจริยา	๕๖๕	๙. ชยทิสจริยา	๕๗๐
(ประวัติครั้งเป็นพระเจ้ามหารุทนต์)		(ประวัติครั้งเป็นโอรสพระเจ้าชยทิส)	
๕. มหาโควินทจริยา	๕๖๕	๑๐. สังขपालจริยา	๕๗๐
(ประวัติครั้งเป็นมหาโควินทพราหมณ์)		(ประวัติครั้งเป็นพญานาคชื่อสังขपालะ)	
๖. เนมิราชจริยา	๕๖๕	เนกขัมมขารมี เป็นต้น	๕๗๑
(ประวัติครั้งเป็นพระเจ้าเนมิ)		๑. ยุทธิชยจริยา	๕๗๑
๗. จันทกุมารจริยา	๕๖๖	(ประวัติครั้งเป็นราชบุตรชื่อยุทธิชย)	
(ประวัติครั้งเป็นจันทกุมาร)		๒. โสมนัสสิขุทรวงศ์ที่ ๑๕	๕๗๑
		(ประวัติครั้งเป็นโสมนัสสิขุทรวงศ์ที่ ๑๕)	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า		หน้า
๓. อโยธยราชจรียา (ประวัติครั้งเป็นอโยธยราชกุมาร)	๕๗๒	๑๐. มัจฉราชจรียา (ประวัติครั้งเป็นพญาปลา)	๕๗๓
๔. กิงสจรียา (ประวัติครั้งเป็นดาบสกินเหง้าบัว)	๕๗๒	๑๑. กัณห์ที่ปายนจรียา (ประวัติครั้งเป็นกัณห์ที่ปายนฤษี)	๕๗๔
๕. โสณนันทบัณฑิตจรียา (ประวัติครั้งเป็นโสณบัณฑิต คู่กับนันทบัณฑิต)	๕๗๒	๑๒. สุตโสมจรียา (ประวัติครั้งเป็นพระเจ้าสุตโสม)	๕๗๔
๖. มุคพิทักษจรียา (ประวัติครั้งเป็นเทมยราชกุมาร ผู้เป็นใบ้และเป็นง่อย)	๕๗๓	๑๓. สุวีณณสามจรียา (ประวัติครั้งเป็นสุวรรณสาม)	๕๗๕
๗. กบิลราชจรียา (ประวัติครั้งเป็นพญาลิง)	๕๗๓	๑๔. เอกราชจรียา (ประวัติครั้งเป็นพระเจ้าเอกราช)	๕๗๕
๘. สัจจลัทธิพิณพิณจรียา (ประวัติครั้งเป็นดาบสชื่อสัจจะ)	๕๗๓	๑๕. มหาโลมทั้งสจรียา (ประวัติครั้งเป็นนักบวช มีความเป็นอยู่อย่างน่ากลัว) ลโมธานกถา กล่าวคำสรุป	๕๗๕
๙. วัฏฏกโปตกจรียา (ประวัติครั้งเป็นลูกนกกระจาบ)	๕๗๓		